

3434

ΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

Ἀδεία καὶ Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
καὶ τῆ εὐγενεῖ προστάσει τοῦ Κυρίου

ΕΠΙΜΕΙΝΩΝΔΑ Α ΚΑΡΑΒΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Ο « ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ »

Ἰπὸ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις « ΘΕΑΤΟΥ ».

1880

ΟΤΕ ΑΦΙΚΟΙΣ ΚΟΖΜΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ

ΕΤΗΣ

SISMANOGLIO
MEGARO

ΜΕΤΕΒΛΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΡΑΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

1890

ΤΩ:

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ

ΚΥΡΙΩ. ΕΠΗΜΕΙΝΩΝΔΑ. Α. ΚΑΡΑΒΑ:

ΑΝΔΡΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΟΤΡΗΡΩ ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ

ἐλάχιστον τεκμήριον ὑψίστης εὐγνωμοσύνης

ΤΟΝ

ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

Εἰς Ὑμᾶς, φιλογενέστατε ἄνερ, ἐθεώρησα καθήκον νὰ ἀφιερῶσθε τὸ ταπεινὸν ἔργον μου ἀφορῶν εἰς τὰ περι-
κοσμῶντα Ὑμᾶς εὐγενῆ καὶ φιλόμουσα αἰσθήμα-
τα. Δέξασθε τοίνυν τὸ ἐλάχιστον τοῦτο εἰς ἐκ-
φρασιν ὑψίστης εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν πάνυ
καλὴν καὶ κοινοφελὲς Ὑμετέραν εὐνοίαν
καὶ ἀγάπην καὶ ἐπιτρέφατέ μοι νὰ ὑ-
ποστυμνωθῶ

τῆς Ὑμετέρας εὐγενείας
ἐλάχιστος Θεράπων

Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Handwritten signature: *Ap. B. Laya...*

SISMANO
MEGARO

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀρχόμενος τέλος τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρό τινος ἀγγεληέντος περιοδικοῦ ὁ ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, κηθῆκόν μου ἡγοῦμαι ὅπως δι' ὀλίγων ἐκθέσω τὰ αἰτία τῆς βραδύτητος καὶ τοὺς λόγους τοὺς παρakinήσαντάς με εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνά χειρὸς περιοδικοῦ. Περιττὸν θεωρῶ νὰ ἐπαναλάβω ἐν ταῦθα ὅσα πολλάκις ἐπαναληφθέντα περὶ τῆς μεγάλης χρησιμότητος καὶ ὠφελείας τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἀντήχησαν ὡς ἐν ἐρήμῳ εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων καὶ ἐγὼ ὅμως ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρμώμενος ἀρχῶν ἀπεφάσισα νὰ ρίψω τὴν κῆρον καὶ οὕτω προέβην εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Νομίζω δὲ ὅτι ἐν τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς μὴ προαγωγῆς τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐστὶ καὶ τὸ ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα περιοδικὰ ἀναγνώσματα δὲν ἀνταπεκρίθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πιστῶς εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ δημοσίου, πάσας τὰς προσπάθειάς μου θὰ καταβάλλω ὅπως καταστήσω τὸ ἔργον μου ὅσον οἶόν τε τελειότερον καὶ καλλίτερον. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Σ. δημοσίον εὐχαρίστως ἀποδεξάμενον τὴν προεκδοθεῖσαν ἀγγελίαν τοῦ περιοδικοῦ ἐπεκρότησεν εἰς τὸ ἐν αὐτῇ δημοσιευθὲν πρόγραμμα προσεπάθησα νὰ ἐκπληρώσω κατὰ γράμμα ὅλας τὰς ἐν αὐτῷ ὑποσχέσεις μου.

Πρὸς τοῦτο δ' ἐβράδυνα ὀλίγον τὴν ἐκδοσιν ὅπως καὶ ὡς πρὸς τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν γραφικὴν αὐτοῦ ἐπιεργασίαν δυνθῶ νὰ ἐπιτύχω τοῦ ποθέμενου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν σύνταξιν τῆς ὕλης ἔχω τὰς ἐλπίδας μου ἀνατεθειμένας εἰς τοὺς δεξιούς καὶ δεδοκιμαμένους κα-

λάμους τῶν κκ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, Α. Πασπάτη, Ὁ. Ἰαλιέμου, Χ. Σαμαρτσίδου, Ἐλευθερίου Θωμά, Μ. Παρانیκα, Ν. Δεστυνιάνου, Δ. Λαζαρίδου, Κ. Λυγερινού, Κ. Λαζαρίδου, Γ. Μοστράτου, Ι. Λαγοπούλου, Δ. Παναγιωτίδου καὶ ἄλλων λογίων ὁμογενῶν καὶ ξένων, ἐν οἷς συγκαταλέκτεον καὶ τὴν μουσοτραφῆ διευθύντριαν τοῦ Ζαπείου Κ. Καλλιόπην Κεχαγιᾶν, οἵτινες ἐλπίζω ὅτι θέλουσιν ἀείποτε κοσμεῖ τὰς στήλας τοῦ ἡμετέρου ἔργου.

Τὸ δὲ καλλιτεχνικὸν τμήμα ἀνέθεσα εἰς τὴν γλυφδα διαφόρων γνωστῶν δεδοκιμασμένων ξυλογράφων. Πᾶσαν δὲ τέλος κατέβαλα προσπάθειαν ἵνα πρὸς τὴν ἐν γένει διασκευασίαν τοῦ περιοδικοῦ ἀνταποκρίνονται καὶ ἡ περὶ τὴν ἐκτύπωσιν κομψότης καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ χάρτου καὶ εἰς τὰ δύο δὲ ταῦτα στοιχεῖα ἐλπίζω ὅτι ἐπέτυχα.

Τοιοῦτον παραδίδω τὸ ἔργον μου εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δημοσίου· θαρρῶν δὲ ἐπὶ τὴν εὐγενῆ καὶ γενναίαν αὐτοῦ συνδρομὴν θαρραλέως προβαίνω εἰς τὸ ἔργον, ἀείποτε μὲν ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τῶν ἀσθενῶν μου χειρῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐντελέστερον ἔργον, ἀείποτε ὅμως ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ.

Ἦδη λείπεται μοι νὰ ἐπαναλάβω τὸ Λουκιάνειον ὅτι οἱ φεισθέντες κόπου πολλοῦ καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς, ἀναμένω καὶ τύχην λαμπρὰν, ἥτις δι' ἐμὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ εὐμενὴς ἐκτίμησις καὶ ὑποστήριξις τοῦ Σ. Δημοσίου.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κ. ΣΤΑΜΑΤΙΔΗΣ

SISMANGLIO
MEGARO

Ο ΠΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Α.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ Α.

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1880.

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΙΣΤΟΡΙΑ (*)

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Ὁ θεσμός τῶν δημοσίων μαθημάτων ἀπεδείχθη πάντοτε ὡς πρόξενος μεγίστων ὠφελειῶν· παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ οἵτινες διὰ τῶν ἀτομικῶν ἡμῶν ἐνεργειῶν ζητοῦμεν νὰ κατορθώσωμεν τὰ πάντα οἱ Σύλλογοι καὶ αἱ Ἀδελφότητες διὰ τῶν δημοσίων μαθημάτων ἐξετέλεσαν σπουδαῖον μέρος

(*) Ἀνεγνώσθη τῇ 16 Δεκεμβρίου 1870 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς ἐν μεγάλῳ Ρεῦματι ἀδελφότητος προόδου ἢ εἰσχυγῆ εἰς τὴν Καθολικὴν ἱστορίαν.

τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν συντελέσασαι εἰς τὴν διάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων καὶ τὴν παρὰ τῷ λαῷ ἀνάπτυξιν τοῦ πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτος. Δυστυχῶς ὁμῶς ἀπ' ὅτου νέα πραγμάτων κατάστασις μετέβαλε τὸ καθεστῶς τῆς Ἀνατολῆς, ἀπ' ὅτου μελανὰ νέφη ἐσκότισαν τὸν οἰκονομικὸν ἡμῶν ὄριζοντα, τὰ κέντρα ταῦτα τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων ἠκολούθησαν τὴν γενικὴν μεταβολὴν καὶ ἄλλα μὲν ἐκλείσθησαν, ἄλλα δ' ἀντ' αὐτῶν ἡμερόθια ἀνέστησαν.

Διὰ τοῦτο σήμερον, λίαν ἀξιέπαινον διαπραγματοῦσιν ἔργον οἱ διὰ παντὸς μέσου συντελοῦντες εἰς τὴν ἰδρυσιν σωματείων τοιαύτας βάσεις καὶ τοιαύτην πορείαν ἔχοντα, οἷας οἱ ἀπ' ἀρχῆς συστάντες σύλλογοι καὶ ἀδελφότητες. Ἀπὸ καρ-

δίας λοιπόν συγγαίρω ὑμᾶς, κύριοι, διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀδελφότητος ὑμῶν ταύτης μίγα καὶ εὐδαιμον ὑπισχνουμένη μέλλον καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διότι προθύμως ἀπεδείξαθε ὅπως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ποιήσωμαι ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς καὶ ἀξιοπρεποῦς ταύτης ὁμηγύρευς μαθήματά τινα ἀφορῶντα θέμα τοσοῦτο σπουδαῖον ὅσον καὶ δυσχερές. Καίτοι δὲ αἱ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις οὐδὲως μὲ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἀλλ' ἀφ' ἐνός τὸ τερπνὸν καὶ εὐχάριστον τοῦ θέματος ἀφ' ἑτέρου ἢ ἐπιείκεια τοῦ σεβαστοῦ μοι ἀκροατηρίου, ἧς πείραν ἔλαβον καὶ ἄλλοτε ἀξιωθείς νὰ ἐμιλήσω ἀπὸ τοῦ βήματος συναδέλφου Ἀδελφότητος μὴ ἐναθάρρυναν ὅπως καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ συλλογικοῦ βήματος ἀναπτύξω σελίδας τινὰς τῆς ἱστορίας, ἐπιστήμης, ἣν μεγάλως ἠγάπητα. Ἐν τῷ θεματι ἡμῶν πρόκειται νὰ θεξώμεν τὰ κυριώτερα καὶ γενικώτερα τῶν ζητημάτων καὶ νὰ πραγματευθῶμεν ἰδίᾳ περὶ τοῦ τί ἐστὶ ἱστορία; ποῖαι αἱ διακρίσεις αὐτῆς; ποῖα ἡ σπουδαιότης καὶ ὠφέλεια αὐτῆς; ποῖαι αἱ πηγαὶ καὶ ποῖαι αἱ βοηθητικαὶ αὐτῆς ἐπιστήμαι. Τὰ κεφάλαια ταῦτα ἔκρινά καλὸν νὰ ἀναπτύξω προϊσαγωγικῶς προ τοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰσάτι εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς μουσεῖον, τὸ ὁποῖον καλεῖται ἱστορία.

Ἱστορία εἶναι ἐπιστήμη πραγματευμένη περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων καθόσον αὕτη συντίθει εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν εὐμερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἱστορία λοιπόν κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν ἀκριθεῖ καὶ λεπτομερῆ ἀφήγησιν ὅλων τῶν σπουδαίων γεγονότων καὶ τῶν ἐνδόξων πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν συνέβησαν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅστε γεγονότα ὅλως ἀσήμενα, καθὼς καὶ ὁ βίος τῶν λαῶν οἱ ὁποῖοι ἤλθον καὶ παρήλθον χωρὶς ν' ἀφήσωσιν ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῶν ἀποκλείονται ἀπὸ τῶν πυλῶν τῆς ἱστορίας. Ἐπίσης ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς ἱστορίας ἀποκλείεται καὶ ὁ πρῶτος βίος τῶν ἀρχαίων λαῶν ὅστις εἶναι κακαλυμμένος ὑπὸ τοῦ μυθικοῦ πέπλου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς βάσεις τῆς ἱστορίας

ὅλων τῶν λαῶν ἀνευρίσκομεν ἐν τῇ μυθικῇ ταύτῃ περιόδῳ ἡ ἱστορία ἐγκύπτουσα εἰς τὴν μελέτην αὐτῆς, ἀντλεῖ πᾶν ὅ,τι χρήσιμον πρὸς ἐξιστόρησιν τοῦ ἀρχικοῦ βίου τῶν ἱστορικῶν λαῶν.

Μετὰ τὰς νεωτέρας μάλιστα ἐπιστημονικὰς προόδους ἡ ἱστορικὴ ἐπιστήμη μεγάλως ὠφελήθη· πρὸ δεκαετίας περίπου δύο νέα ἐπιστήμια, ἡ μὲν ἀφορῶσα τὴν μελέτην τῶν προϊστορικῶν χρόνων καὶ ἡ συγκριτικὴ μυθολογία μετὰ τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας πλεῖστον ἐπέχυσαν φῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀσχολουμένη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πρώτων χρόνων τοῦ ἐπί γῆς βίου τοῦ ἀνθρώπου παρέχει ἡμῖν λεπτομερῆ καὶ ἀκριθεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἱστορικοῦ βίου τῶν λαῶν.

Ἡ συγκριτικὴ μυθολογία διὰ φιλοσοφικῆς ἀκριθείας ἐξετάσασα τὰ μυτήρια τῶν μύθων ἰδουμένη ν' ἀποκαλύψῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν μυθικὸν πέπλον καὶ ὁπωσούν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀληθειαν ἐπὶ τίλου· ἡ συγκριτικὴ γλωσσολογία ἀνεῦρε τὰς σχέσεις τῶν διαφόρων λαῶν διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν γλωσσῶν αὐτῶν. Ὅστε διὰ νὰ ὀνηθῇ τις ἐπιτυχῶς νὰ μελετήσῃ θέον νὰ βοηθῆ ἑκ τῶν ἐπιστημῶν τούτων. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμῖς μίλλοντες νὰ πραγματευθῶμεν περὶ τῆς καθολικῆς ἱστορίας θὰ ἐμιλήσωμεν περὶ αὐτῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμῶν ἀναγνώσματι.

Προσδιορίσαντες λοιπόν τί ἐστὶν ἱστορία εὐκόλως δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ἡ ὠφέλεια καὶ σπουδαιότης αὐτῆς εἶναι μεγίστη. Δι' αὐτῆς οὐ μόνον διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν ἡ ἀνάμνησις τῶν διαφόρων λαῶν, οἵτινες ἐζησαν πρὸ πολλῶν αἰῶνων καὶ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα οὗτοι διέπραξαν ἀλλ' εἶναι τὸ σχολεῖον ἐνῷ διδάσκειται τις πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ εὐρίσκει ἀριστα παραδείγματα ἐνδόξων καὶ μεγάλων πράξεων καὶ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἐκτίμησιν. Ἡ ἱστορία λοιπόν εἶναι ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ ταύτης δὲ ἀρύεται ὁ ἀνθρώπος πάσας τὰς ὑψηλὰς διδασκαλίας, ὅλας τὰς μεγάλας πράξεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης διέπραξε κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τοῦ βίου αὐτῆς. Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροῦς διέπραξαν ὀφείλουσι τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀκατῆν

αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας. Ὁ θρίαμβος τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τῆς ἀνατολικῆς ἀρχαιότητος κατέστησεν τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον, κατακτητὴν τοῦ κόσμου· καὶ ὁ Ναπολέων ὁ μέγας εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὰ μεγάλα κατορθώματα, δι' ὧν ἐδόξασε τὴν Γαλλίαν.

Ἄλλ' ἡ ἱστορία εἶναι ὠφέλιμος καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπιστήμας· ὁ θεολόγος ἀνευρίσκει ἐν αὐτῇ τὴν ἱστορίαν ὄλων, τῶν θρησκευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπρέσθουσιν οἱ διάφοροι λαοὶ καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν λαῶν· ὁ φιλόσοφος ἀνευρίσκει ἐν αὐτῇ πλεῖστα παραδείγματα πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ τραγὴν ἀπόδειξιν τῶν διδασκαλιῶν του· εἰς τὸν νομομαθῆ διδάσκει τὸν διοργανισμὸν τῶν ἀρχαίων κοινωνιῶν· εἰς τὸν ἔμπορον τὴν πολλαπλὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἔμπορίου ἐπὶ τῆς εὐχμερίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τέλος εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ὁ παγκόσμιος μέγας διδάσκαλος.

Ἄξιοκατάκριτος ὁ λαὸς ἐκεῖνος, ὅστις στερεῖται ἐθνικῆς ἱστορίας, ἀλλ' ἀξιοκατάκριτος ἐπίσης ὁ ἀνθρώπος ὅστις δὲν γινώσκει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους του· ὁ πρῶτος διότι δὲν εἶναι λαὸς ἐκεῖνος, ὅστις οὐδόπως συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ δεύτερος διότι δὲν εἶναι ἀνθρώπος, βλασφημεῖ τὴν ὑπαρξίν του, ὅστις δὲν γινώσκει τὴν ἱστορίαν τῶν πατέρων του. Διότι ἡ ἱστορία εἶναι ἡ ἀλήθεια· εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ καταφύγῃ τις ὅπως πληροφηθῆ περὶ τῆς ὀρθῆς λύσεως πάντων τῶν ζητημάτων, ὀρθῶς δὲ ἀπεφύλατο ὁ λατῖνος Κικέρων (de oratore II. 2) *Historia vero, testis temporum, vita memoriae, lux veritatis magistra vitae*: Ἄλλ' ὅπως ἀναπτύξωμεν τὴν ὑψηλὴν ταύτην τῆς ἱστορίας ὠφέλειαν δεόν νὰ ἐξετάσωμεν ὡς ἐν πανοράματι τὸν βίον τῶν διαφόρων λαῶν καὶ ἴδωμεν τὰς διαφόρους φάσεις, ὑφ' ἃς παρουσιάσθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ὁ ἀνθρώπος κατ' ἀρχὰς ἀναφαίνεται ὑπὸ ἱστορικὴν μορφήν ἐν τῇ Ἀνατολῇ· πολλοὶ λαοὶ ἐν αὐτῇ παρουσιάζονται διαπαιδαγωγημένοι ἤδη ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ πολιτισμοῦ· συντάσσουσι νόμους οἵτινες συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐ-

ν εἰς νόμοι καλοὶ, ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὠραίων καὶ τῶν βιωτικῶν τεχνῶν, τοῦ ἔμπορίου, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων. Ἡ τάσις αὕτη παρατηρεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς ἀρχαίους λαοὺς τῆς τε Ἀσίας αἰ Ἀφρικῆς. Καὶ ὅμως παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπικρατεῖ πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς κατακτίσεως· τὸ πνεῦμα τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ δικαίου τῆς βίας. Καὶ ἀπ' ἐνός μὲν βλέπομεν τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν δι' οὐδενὸς ἄλλου μέσου ζητοῦντας νὰ δοξασθῶσι ἢ διὰ τῶν κατακτίσεων τῶν γειτόνων αὐτῶν λαῶν, τὸν δὲ λαὸν διηρημένον εἰς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας τάξεις, εὐπορωτέρας καὶ ἀπορωτέρας, ὧν αἱ δευτέραι εἶναι δοῦλαι καὶ ὑποχείρια ὄργανα εἰς τὰς πρώτας, ἐστερημέναι τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ὁ δεσποτικὸς οὗτος χαρακτήρ ἀποδείκνυται εἰς ἕκαστον βῆμα τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, εἰς πᾶν αὐτῶν ἔργον. Διὰ τοῦτο βλέπομεν αὐτοὺς μετὰ πολυχρόνιον ἢ ὀλιγοχρόνιον φαινομενώδη ἀκμὴν παρακμάζοντας καὶ πίπτοντας τέλος ὡς τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν παγκόσμιον τάφον χωρὶς ν' ἀναστῆσῶσι. Κατόπιν ὅμως ἀναφαίνεται ἐν Εὐρώπῃ ἕτερος λαὸς, ὅλος διαφόρου χαρακτήρος τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. οὗτος εἶναι ὁ ἑλληνικὸς λαός. Μεταξὺ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀνατολικῶν μεγίστην παρατηροῦμεν ἀντίθεσιν· ἐνῶ ἐν αὐταῖς, ὡς εἶδομεν, ἐπικρατεῖ ὁ δεσποτισμὸς, πλήρως ἐλευθερία ἐβασίλευεν ἐν Ἑλλάδι· ἐνῶ ἐν αὐταῖς ὑπῆρχεν ἡ εἰς βίους διαίρεσις, τούναντίον ἐν ἐκείνῃ εὐρίσκομεν τὴν δημοκρατίαν, τὴν ἰσότητά τούτέστι μεταξὺ ὄλων τῶν πολιτῶν.

Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἱεροκρατία ἢ καταβιβρώσκουσα τὰς ἀνατολικὰς κοινωνίας, ἀκροῦς ὅμως ὑπῆρχεν εὐλάβεια πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰ μαντεῖα. Δι' ὅλα ταῦτα βλέπομεν ἐν αὐτῇ γεννωμένους καὶ ἀκμαζούσας τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ὧν αἱ μὲν ἐφθασαν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο εἰς ὃ δὲν ἤδυνήθησαν νὰ φθάσωσι παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς, αἱ δὲ τέχναι ἀπεικόνισαν ἐξαισία τὸ εὐγενές καὶ λεπτοφυές ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τοὺς ναοὺς, τὰ ἀγάλματα καὶ ἄλλαχού. Ἄλλ' αἱ ἐπιστήμαι καὶ τέχναι πῶς δύνανται νὰ ζήσωσι

ἐάν δὲν ἀναπνέωσι τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἰδοὺ τὰ αἷτια διὰ τὰ ὅποια ἡ ἀνατολικὴ διάνοια δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος εἰς ὃ ἀφίκετο ἡ ἑλληνικὴ. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ λόγοι τῆς ἑλληνικῆς ταύτης ὑπεροχῆς εἶναι οἱ ἐξῆς· ὁ ἀνθρώπος ἔλθων εἰς τὸν κόσμον καὶ καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Πλάστου νὰ καλλιεργῇ τὴν γῆν, ἐθαύμασε καὶ ἐξεπλάγη ἐκ τῶν ὀγκωδῶν ἀντικειμένων ἄτινα ἀνεκάλυψε, τὴν ἐκπληξιν δ' αὐτοῦ ταύτην ἀπεικόνισεν ἐν τοῖς μνημείοις ἄτινα ἀνήγειρεν εἴτε πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν του, εἴτε χάριν μεγαλοπρεπείας· διὰ τούτου βλέπομεν τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἀσχολουμένους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν θήραν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Τούναντίον ὁ Ἕλλην ἔλθων εἰς τὸν κόσμον, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν. ἔρριψε τὸ βλέμμα του εἰς τὸν πέριξ ὀρίζοντα, εἶδε τὴν ὠραίαν καὶ κυματίζουσαν θάλασσαν ἀντανακλωσάν τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν λάμποντα ἥλιον, τὸ ἰσραϊκὸν κλίμα τῆς χώρας τὴν ὁποίαν κατώκησε καὶ εἶπεν ὅτι μόνον ἐκ τῆς γῆς δὲν δύνανται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος· διὸ ἠγάπησε περιπαθῶς τὴν θάλασσαν, κατεσκευάσασε πλοῖα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπέβη ἵνα ἐπισκερθῇ τοὺς ἄλλους λαοὺς. Ἐκινήσας ταχέως ὁ Ἕλλην ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνον διὰ τῆς ὕλικῆς ἐργασίας ἀνευ τῆς πνευματικῆς δὲν δύνανται νὰ ζήσῃ, ἀπεράσισε νὰ καλλιεργήτῃ καὶ τὰς διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις· τὴν μεγίστην ταύτην πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τάσιν τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσωπεύει ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος κατ' ἀρχὰς διὰ τῶν ἐξόχων καὶ ἀθανάτων αὐτοῦ ἐπῶν. Τοιοῦτοι ἐν συνόψει οἱ λόγοι τῆς ἑλληνικῆς προόδου· εἶναι ἀληθῆς ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς παρήκμασεν ὅπως παρήκμασαν διαδοχικῶς ὅλα οἱ ἀνατολικοὶ λαοί, ἀλλὰ καίτοι παρακμάσασα ταύτης μετὰ πραγματικὴν ἀκμὴν, καίτοι ὑποταχθεῖσας ὑπὸ ξένην ἀρχὴν ὁ ἑλληνικὸς ἀπτήρ οὐδέποτε ἔδουτε.

Μετὰ τὴν Ἑλλάδα παρουσιάσθη ἡ Ῥώμη εἰς τὸν ἱστορικὸν κόσμον. Ἡ Ῥώμη ἀντιπροσωπεύει τὸ τέλος τοῦ ἀρχαίου κόσμου· ἡ ρωμαϊκὴ κοινωνία ὀλίγον προσεγγίσασα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ταχέως διεφθάρη διότι καὶ αὐτὴ ἦτο διεφθαρμένη

εἰς ἄρχοντας καὶ δούλους. Ἡ Ῥώμη ἔρθησεν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς κοσμικῆς θόξης, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι ἡ ἑλληνικὴ διάνοια κυριεύσασα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου διὰ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου· ἀλλ' ὅμως καὶ παρά τοῖς Ῥωμαίοις προώδευσεν ἰκανῶς ὁ πολιτισμὸς. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἡ διαφθορὰ τῆς κοινωνίας μεταδοθεῖσα εἰς ἅπαντα τὸν γνωστὸν κόσμον ἐμελλε νὰ ρίψῃ αὐτὸν εἰς τὸν ὄλεθρον, ὅτε ὁ Ὑψίστος δημιουργὸς ἐπίστειλεν εἰς τὸν κόσμον τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν νὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἰδρυσις τῆς νείας θρησκείας ἐγκαινίζουσι τὸν νέον βίον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ θεία θρησκεία ἀπήτησε παρά τῆς ἀνθρωπότητος ν' ἀπεκδυθῇ τὸν πολικὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὸν νέον, τὸν ἄνθρωπον τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἐπρόκειτο ὁ χριστιανισμὸς κηρύττων τὴν ἀληθῆ θρησκείαν νὰ διαδώσῃ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς καὶ νὰ διοργανώσῃ ἐπὶ νέων βάσεων στηριζομένων ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἐν γένει. Ὁ μέγας διδάσκαλος κηρύξας ὅτι ἐν τῷ χριστιανισμῷ οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ καὶ Ἕλλην δούλος ἡ ἐλευθερος καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, εἰπὼν δὲ ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ· ἐδίδαξεν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ οὐδούως πρέπει ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικὴν, διδάσκαλία τὴν ὁποίαν ἐάν ἐγίνωσκον οἱ ἀρχαῖοι λαοί, δὲν ἤθελον τοσοῦτο ταχέως παρακμάσει. Ὁ χριστιανισμὸς λοιπὸν εἰσέγαγε τὸν κόσμον εἰς νέον βίον, ἡ δὲ ἱστορία ἐγκακτῆρισεν ὡς τὴν μᾶλλον ἀξιωματικόν ἐποχὴν τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς Ῥωμαίῳ αὐτοκράτωρ ἀσπασθεὶς τὸν χριστιανισμὸν, διότι δι' αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ κατεβάλλῃ τὸν ἐχθρὸν του λαμβάνει τὴν ἀρχεβουλίαν νὰ συστήσῃ τὸ πρῶτον χριστιανικὸν κράτος εἰς τὸ ἑλληνικὸν Βυζάντιον. Τοιοῦτῃ τρόπῳ συνδυάζεται ὁ Ἕλληνισμὸς μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ· τὴν Ἑλλάδα ἠγάπησε περισσότερον ὁ Χριστός. Τὸ βυζαντινὸν κράτος παρουσιάζεται ὡς σύγκρασις τοῦ Ἕλληνισμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ρωμαϊσμοῦ.

ἔζησεν ἐπὶ χίλια ἔτη ἤμασε καὶ ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα ὑπὸ χριστιανικὴν μορφήν ἀλλὰ κατόπιν ἕνεκα πολλῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν αἰτίων παρήκμασε. Ταυτοχρόνως ἐν τῇ Δύσει ἐτελοῦντο μεγάλα γεγονότα· ὁ χριστιανισμὸς ταχέως καὶ εἰς αὐτὴν διεδόθη· ἀλλ' ἡ Ρώμη ἀπώλεσε μετ' ὀλίγον τὴν κυρίαρχον δύναμιν καταλυθέντος τοῦ δυτικοῦ ρωμαίου βασιλείου περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε' μ. Χ. αἰῶνος. Συγχρόνως ὁμοίως βάρβαροι λαοὶ ἐξ Ἀσίας καὶ τοῦ Βορρᾶ τῆς Εὐρώπης ἐλθόντες κατέκλυσαν ὁλόκληρον τὴν Δύσιν καὶ εἰσήγαγον τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἐποχὴν. Αὕτη εἶναι ἡ ἐν τῇ ἱστορίᾳ καλουμένη μεγάλη τῶν ἐθνῶν μετανάστευσις. Οἱ βάρβαροι λαοὶ μεθ' ὧν τῶν ἠθῶν αὐτῶν καὶ ἐθίμων ἐγκατασταθέντες ἐν Εὐρώπῃ καὶ συναναμιγνύοντες μετὰ τῶν λαῶν αὐτῆς μετέβαλον τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου καὶ ἐκάλυψαν αὐτὸν διὰ τοῦ ἐρεβώδους σκότους τῆς βαρβαρότητος. Μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ χριστιανισμὸς διαδιδόμενος ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῶν κατῴρθον νὰ ἐκπολιτίζη αὐτοὺς, ἀλλ' ἡ ἀγέρωχος καὶ δεσποτικὴ διαγωγή τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ φεουδαλικὸν πολίτευμα παρεκώλυον τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν Εὐρώπῃ σχηματισθέντων μικρῶν κρατῶν.

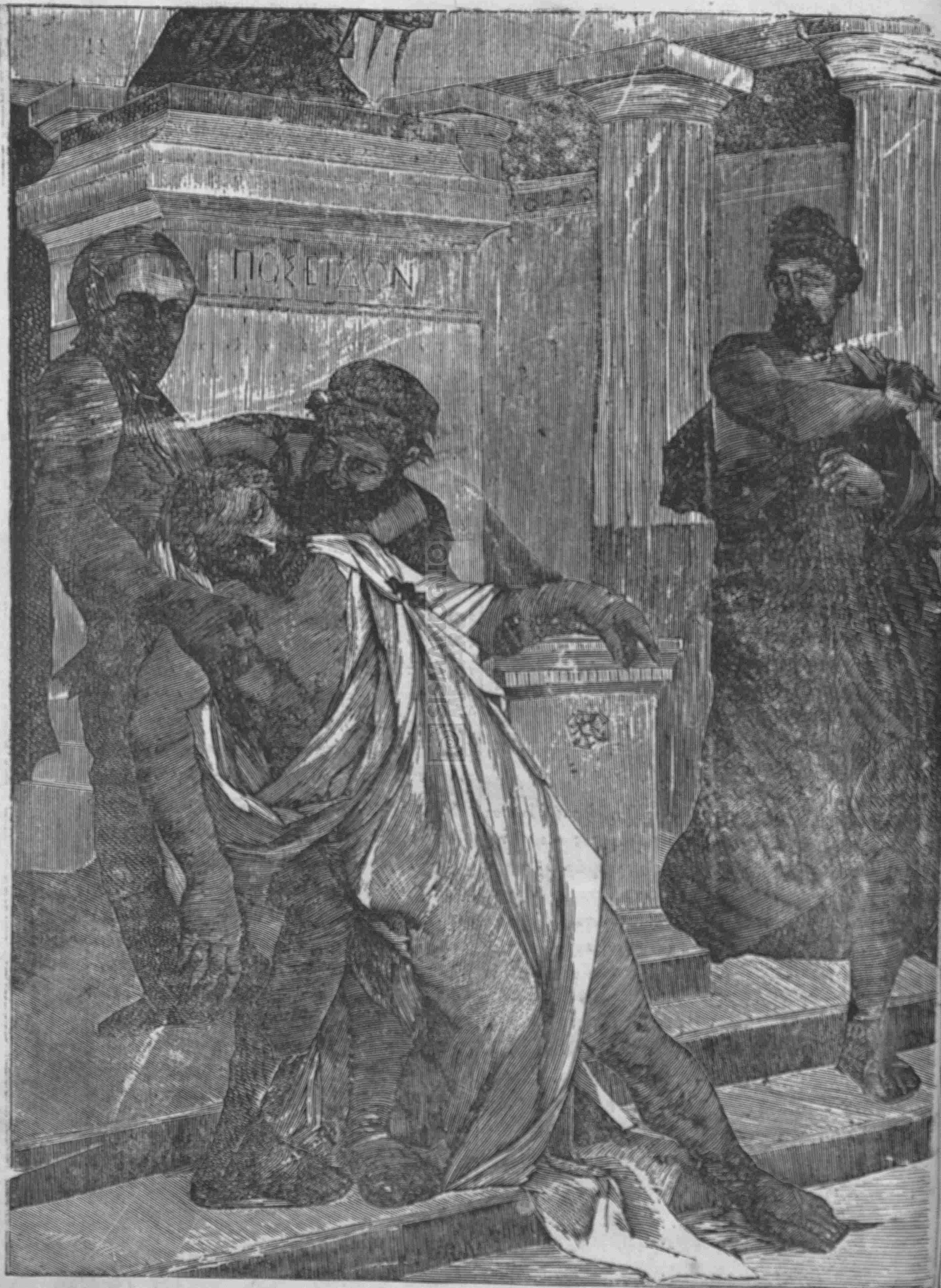
Ἐπὶ τέλους ἦλθεν ὁ ΙΕ' αἰὼν, ὅστις δύναται ν' ἀναγραφῆ μίγας τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτης. Ἐνῶ τὸ Βυζαντινὸν κράτος παρακμάζαν ὑπέστη πρῶτον μὲν τὴν λατινικὴν κατάκτησιν, εἶτα δὲ τὴν τουρκικὴν, ἐν τῇ Δύσει ἐγένετο ἡ μεγάλη πολιτικὴ, θρησκευτικὴ καὶ πνευματικὴ ἐπανάστασις ἐγκαινίσασα νέον βίον. Ἡ παλιγγενεσία αὕτη τῆς Δύσεως ἐτελέσθη διὰ τῶν φῶτων τῆς Ἀνατολῆς· τὸ μὲν ἡ εἰς τὴν Ἀνατολὴν μετάβασις τῆς σταυροφορίας, τὸ δὲ ἡ εἰς τὴν Δύσιν ἀποχώρησις τῶν προσφύγων Ἑλλήνων λογίων πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου ἐμήτησαν αὐτὴν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πράγματι ἡ ἐποχὴ αὕτη δύναται νὰ ὀνομασθῆ μεγάλη· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐγένοντο αἱ μεγάλαί ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις, αἵτινες ἐφώτισαν τὸν κόσμον καὶ συνέτειναν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος· τοιαῦτα εἶναι ἡ κατὰ τὸ 1440

ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας, ἡ κατὰ τὸ 1492 ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, ἡ πρόοδος τῆς χαρτοποιίας καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς ναυτικῆς πύξιδος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκκλησιαστικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Λουθήρου γενομένη τὸ 1517 ἐπέδρασε μεγάλως ἐπὶ τῆς κοινωνίας θέσασα τέλος εἰς τὴν βαρβαρότητα τοῦ μεσαίωonos καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν. Ἡ πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τάσις αὐξάνεται καὶ γεννῶνται οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, ὧν αἱ πολλάκις ἐκφρασεῖσαι καὶ ἀναπτυχθεῖσαι ἀρχαὶ τοσοῦτον ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ λαοῦ ὥστε τὸ 1688 ἐτελείτο ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ μεγάλη κοινωνικὴ μεταπολίτευσις, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ καθιέρωσις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ δὲ 1789 μετὰ ἑκατὸν δηλαδὴ ἔτη ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἡ καθιερῶσασα ἀπάσας τὰς ἐλευθερίας. Ὁ χαρακτήρ τῶν δύο τούτων ἐπαναστάσεων εἶναι διάφορος, ἡ δὲ διαφορὰ συνίσταται κατὰ τὸν διάσημον πολιτικὸν τῆς Γαλλίας Θιέρσον εἰς τὸ ὅτι αἱ μὲν Ἀγγλικὴ ἐπανάστασις ἐφερῆν ἐν τῇ μητρᾷ αὐτῆς μόνον τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἀγγλίας, ἡ δὲ Γαλλικὴ ἐν τῇ ἑαυτῆς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου καὶ οἱ σπαρτοὶ τοῦ τοκετοῦ διετέλεσαν, ἀνάλογος πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ τέκνου, τὸ ὁποῖον ἔφερον εἰς τοὺς κόλπους τῆς.»

Ἡ κεφαλή τοῦ Λουδοβίκου, τοῦ ΙΣΤ' πεσοῦσα ὑπὸ τὴν λαιμητόμον ἔδωκε τὸ σύνθημα εἰς τὸν γαλλικὸν λαὸν ὅπως ἐνθουσιωδῶς διαρρήξῃ τὰ δεσμὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ κηρύξῃ τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠγέρθησαν οἱ λαοὶ ἀπὸ τοῦ ληθάργου καὶ ἀνέγραψαν τὰ δίκαια τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. Ὁ κόσμος ἀναγεννήθη· ἡ ὄψις αὐτοῦ μετεβλήθη· τὸ φῶς διεδέχθη τὸ σκότος.

(ἀκολουθεῖ.)

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'.

Καθώς ἐν τῷ μέσῳ νυκτός ὑετώδους εἰς ἀστὴρ φαινόμενος αἴφνης φωτίζει τὸ στερέωμα, οὕτω εἰς μέγας ἀνὴρ, μία μεγάλη ὑπαρξίς ἀναφαινομένη ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας σώζει αὐτὴν ὑπὸ βεβαίας ἀπειλουμένην καταστροφῆς. Εἰς τὴν γοργεῖαν τῶν ἐνδόξων τούτων ἀνδρῶν, οὓς ἐπιστέλ-

λει ἡ θεία Πρόνοια εἰς τὸν κόσμον καὶ δι' ὧν ἐπιτελοῦνται τὰ ἱστορικά θαύματα, εἰς τὴν φάλαγγα τῶν διασήμεων τούτων ὑπάρξεων, αἵτινες βιοῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὰ πάντα θύουσιν εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς, ὀφείλομεν νὰ κατατάξωμεν ὡς ἀρχηγὸν ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἡμῶν λευκίματι τὸν δημοφιλέστατον οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ'.

Τὴν 4 αὐγούστου 1878 ἡ λύπη καὶ ἡ κατῆ-

ΙΩΑΚΕΙΜ ο Γ'.

φεία ἦσαν ἐξωγαρχημένοι ἐπὶ τοῦ προσώπου ὅλης τῆς ὀρθοδοξίας· ἀπέθνησκεν ὁ ποιμενάρχης Ἰωακείμ ὁ Β. Τὴν 4 ὀκτωβρίου, ἦτοι μετὰ δύο ἀκριβῶς μῆνας τὴν λύπην ταύτην ἀφατος ἀντικλήσια χαρὰ· ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, πρῶτον Βάρνης, πρῶτον Μ. Πρωτοσύγκελος, πρῶτον διάκονος τῆς ἐν Βιέννῃ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀνέβαιναν ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ὡς Ἰωακείμ Γ'. ἐπάξιος διδάχης τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Φω-

τίου, τοῦ Κηρουλαρίου, τοῦ Σχολαρίου καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς φάλαγγος τῶν σεβασμίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἠγλάισαν τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ δεξιώτατα ἐπηδαλιούχησαν τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνικῶν καταγίδων.

Καὶ διὰ τί ἡ τοσαύτη χαρὰ;

Οὔτε εὐκλεία γένους, οὔτε βαθεῖα παιδεία διακρίνει τὸν νίον Πατριάρχην· κί ὁμῶς περι-
κοσμεῖται ὑφ' ὧν ἐκείνων τῶν μεγάλων ἀρε-

των, αἵτινες κατέστησαν ἐνδόξους ὄλους τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες ἐτάχθησαν νὰ κυβερνήσωσι τοὺς λαοὺς καὶ δι' ὧν καὶ τοὺς λαοὺς κατέστησαν εὐδαίμονας. Ζῆλος πρὸς πᾶν καλόν, καὶ ὠφέλιμον, ἀκάματος δραστηριότης, ὀξυδέρκεια, ἄκρα ἐπίγνωσις καθήκοντος, τοιαῦται εἶναι αἱ μεγάλα ἀρεταί, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν ἀμάραντον στέφανον δι' οὗ εἶναι ἐστεμμένη ἡ σεπτὴ κεφαλή τοῦ νίου πρωθυεράρχου.

Τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ἔργα δι' ὧν ἐκόσμησε τὰς πρώτας σελίδας τοῦ βίου του, εἶναι τρανὰ πῶν λεγομένων μαρτυρία· ὁ πλοῦτος ἔρρευσε εἰς τὰ πενιχρὰ πατριαρχεῖα ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων τοῦ Ἰωακείμ σκοπῶν, καὶ οἱ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους Μαικήναι διέθεσαν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ βαλάντιά των.

Σιγησάτωσαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἰωακείμ Γ'. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διαλάμπει ἐπὶ τοῦ οἰκουμηνικοῦ θρόνου, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς καχεξίας, ὁ νέος Πατριάρχης διεπραξε μεγάλα ἔργα. Ἐνεκαίνισεν εἰς κατάλληλῳ τῷ πνευματικῷ τῆς ὀρθοδοξίας ἀρχηγῷ ἰνδυστάγμα τὰ σεσαθρωμένα πατριαρχεῖα, συνέστησε τὴν ἱερατικὴν σχολὴν ἧς ἡ ἔλλειψις ἦν ὑψίστη ἱθνηκὴ ἀνάγκη καὶ ἔθηκε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Φραρᾶς τοῦ Γένους μεγάλης Σχολῆς. Καὶ εἶναι μεγάλαί αἱ τρεῖς πράξεις αὗται τοῦ σεβασμιοῦ ἀνδρός· καὶ διότι ὑπὸ ταύτας ὑπολαμβάνουσι μυριάδες ἄλλων ἐνδόξων ἔργων, τὰ ὁποῖα ἡ δημοσιογραφία μετ' ἐγκωμίων καθ' ἑκάστην ἀναγράφει.

Τοιοῦτον ἄνδρα ἔχει σήμερον ἀρχηγόν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα· ἡ προομιακὴ αὐτοῦ πολιτεία ἀνέδειξε τὸν Ἰωακείμ Γ'. μέγαν ποιμενάρχην καὶ δεξιὸν ἰθύντορα, ἐνδοξον δὲ καὶ εὐδαίμον ὑπισχυεῖται μέλλον. ἐὰν ἡ λεῖα χεὶρ ἡ ἀναβιδάτασα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου θρόνου δὲν θελήσῃ νὰ ἀρπάσῃ ταχέως ἀφ' ἡμῶν τὸν ἐκλεκτὸν καὶ δημοφελέστατον πρωθυεράρχην μας.

ΕΛΕΙΘΕΡΙΟΣ ΘΩΜΑ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ.

ΤΟ ΠΟΛΥΣΚΟΠΕΙΟΝ.

Νέα τῆς ἐπιστήμης ὁ ἱατρός Δουβερνάυ περιγράφει ὡς ἐπομένως τὸ νέον τοῦτο ὄργανον, ἐν τῇ ἡμερῇ «Φιγαρώ.»

« Ἰδοὺ πῶς ἀνεκαλύφθη ἡ νέα αὕτησκευασία· πύρυσιν ἢ κεντρικὴ σχολὴ ἐώρταζε τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της· μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐορτῆς ἐγένετο χορὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν οἱ πλεῖστοι μηχανικοὶ καὶ ἐπειδὴ ὁ μηχανικὸς διασκεδάζει ὅταν ὑπάρχει καὶ τι ἐπιστημονικόν, εἰς τὸν χορὸν προστετέθη καὶ μία ἐπιστημονικὴ ἐρρεσπερίς· ὅταν ἐχόρευσαν τὸν πρῶτον τετράχορον τὰς χορευτριάς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀναπαυτηρίου διὰ νὰ ἴδωσι μικρὰ τινα πειράματα.

Μία ἐξ αὐτῶν ἔσχε λαμπρὸν ἀποτέλεσμα. Ὑποθέσατε εἰς ἓν ἰχθυοτροφεῖον ἓνα ἀνθίαν (ἰχθύν) ὅπως ἔκτακτον, φωτεινὸν ὡς ἐνετικὸν φανόν, διαφανῆ. Εἰς ἀνθίας, ὅστις εἶχεν ἐκ φύσεως τὸ προτέρημα τοῦτο θὰ εἶχε ἐξασφαλισμένην τὴν ζώην του διότι τὸ φέγγος τὸ ὁποῖον διέγειεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑδάτων τὴν νύκτα θὰ ἤρκει νὰ προσηλυτίσῃ περὶ ἑαυτὸν ὅλην τὴν χορείαν τῶν εὐπίστων, ὡς γνωστὸν ἰχθύων.

Ἄλλὰ διὰ νὰ δυνήθῃ τις νὰ φωτίσῃ ἐπιτυχῶς τὸν ἀνθίαν, ἔπρεπε νὰ φωτίσῃ τεχνικῶς τὸ ἐσωτερικόν· πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἰσαγάγῃσιν μίαν ὑελίνην φυάλην ἔχουσαν πάχος κονδουλοφόρου καὶ περιέχουσα σύρμα πλατίνης καὶ ἓνα ἰσχυρὸν ἀντανεκλαστικόν.

Εἰς τὸ σύρμα τοῦτο διχυθύνετο ἓν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶδεν εἰς αὐτὸ χροῶμα ἐρυθρὸν καὶ ἀρκετὸν φέγγος. Ἡ ἀπόπειρα ἐπέτυχεν· διὰ τοῦ μέσου τοῦτου ἐλύθη ἐν πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ μελετῶμεν καὶ τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τὸν φωτισμὸν ἀγγείων τινῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἱατροῦ εἶχε μεγάλην ἀνάγκην νὰ εἰσδῶσῃ.

Ποσάκις δὲν ὠργίσθη διὰ τὴν ἀδυναμίαν μας ἐνὶ ὄψει πάσχοντος τὸν στόμαχον! Ἐν ἀπλοῦν βλέμμα θὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀσθενείας.

Τὸ πολυσκοπεῖον—οὕτως ἀποκαλεῖται

ἡ εὐφυῆς αὐτὴ σκευασία—μᾶς παρέχει τὸ μέσον δι' οὗ θὰ δυνάμεθα νὰ βλέπωμεν τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τὸ βλέμμα δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ. Τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ εἶναι ὄνομα ἀληθοῦς ἐφευρέτου· διότι ὁ κ. Τρουβὲ ἀνεκάλυψε πολλὰ ὄργανα τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργικῆς στηριζόμενα ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, μετὰξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ παρόν.

ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἓνα τῶν συμπολιτῶν μας διὰ νὰ ἰδωμεν τί ἔχει εἰς τὴν κοιλίαν, τί συμβαίνει εἰς τὸν στόμαχόν του. Εἰτάγομεν εἰς τὸν οἰσοφάγον τοῦ ἀνθρώπου ἓνα σωλῆνα καλούμενον οἰσοφαγικὸν καθετήρα ἔχοντα εἰς τὸ ἄκρον προσεκτικῶς κεκλεισμένον σύρμα πλατίνης. Ὄταν τοποθετηθῇ ὁ σωλῆν εἰσάγουσιν εἰς τὸ σύρμα τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ τὸ φῶς διαχέεται δι' ἰσχυροῦ τινος ἀντανακλαστικοῦ εἰς ἓν τμήμα τοῦ στομαχικοῦ ἀγγείου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἰατρὸς ἔχει προσηλωμένον τὸ βλέμμα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ σωλῆνος καὶ διαδοχικῶς παρατηρεῖ τὰ διάφορα μέρη τοῦ στομάχου.

Δύο ἄτομα δύνανται ὁμοῦ νὰ βλέπωσι τὸ τοιοῦτον ὡς γνωστὸν εἶναι λίαν ἐπωφελές. Εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ἀλφὸρ ὁ καθηγητῆς Κολλίνοσ ἐφώτησεν τὴν ἡμέραν τὸν στόμαχον ἑνὸς ταύρου πάσχοντος ἐκ γαστρικῆς σύριγγος καὶ οἱ μαθηταὶ ἠδύναντο εὐκόλως νὰ βλέπωσι τὰ πεπτικά ὄργανα αὐτοῦ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ εὐφυῆς αὐτὴ σκευασία ἔχουσα μέγα ἐπιτημονικὸν ἐνδιαφέρον καὶ οὕσα λίαν περίεργος ἀνακάλυψις διὰ τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ὅσοι πρὸ τριακονταετίας ἠσχολήθησαν περὶ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῶν μέσων δι' ὧν δύνανται τινες νὰ ἐφαρμώσωσι τὰς μελέτας αὐτῶν ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τοῦ κοινωνισμοῦ, ἀνεγνώρισαν εἰς ἓν ἐκ τῶν μέσων τούτων τὴν σύστασιν ἀλληλοβοηθητικῶν ἐταιριῶν καὶ τῶν

τῆς κατανάλωσως. Ἐν τούτοις αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀπέτυχόν· τὸ νὰ νομίζη τις ὅτι αἱ ἀλληλοβοηθητικαὶ ἐταιρίαι ἦσαν αἱ μόναι κατάλληλοι πρὸς ἐξαράνεισιν τῆς ἐπὶ τῆς γῆς πτώχειας ἦτο ἀπάτη μεγάλη· εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι κατώρθωσαν σπουδαῖον μέρος τοῦ προσοριζομένου αὐτῶν.

Αἱ ἀλληλοβοηθητικαὶ ἐταιρίαι προσκαλοῦσι νὰ βοηθῶσι καὶ νὰ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους· ἀναπτύσσουσι παρ' ἑαυταῖς τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφότητος· συνεθίζουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν καὶ τοὺς προφυλάττουσι ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ ἀγωνισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ρητὸν καὶ περὶ τῶν ἐταιριῶν τῶν καταναλώσεων, αἵτινες εἶναι τὸ βοηθητικὸν ἐκείνων παράρτημα.

Καὶ αὗται μὲν ἔχουσιν ὡς βᾶσιν τὴν καρδίαν, ἐκεῖναι δὲ τὸ βαλάντιον. Δι' αὐτὸ τὸ αἶτιον δεῖ νὰ διαδοθῶσι ταχέως διότι ἐὰν τὸ αἶσθημα τῆς ἀμοιβαίας ἐνεργείας εἶναι ἥττον ἀνεπτυγμένον μετὰξὺ τῶν ἀτόμων ἐν γενεῖ, δὲν δύναται τις ὅμως νὰ εἴπῃ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸ αἶσθημα τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος.

Ἄλλ' αἱ ἐταιρίαι τῆς καταναλώσεως μᾶλλον διεδώθησαν. Καὶ ἰδοὺ διατί. Διότι αὗται σκοπὸν ἔχουσι νὰ παρέχωσιν εἰς ἐλαχίστας τιμὰς τὰ προϊόντα τῆς πρώτης ἀνάγκης. Εἰς παράδειγμα γράφωμεν τὰ ἐπόμενα.

Τῷ 1867 ἡ ἐσοδεία τῶν δημητριακῶν καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου ὑπῆρξε κακίστη· εἰς τὴν Ἀγγουλέμην πόλιν τῆς Γαλλίας· ὁ ἄρτος κατὰ τὸν δεκέμβριον ἐτιμᾶτο παρὰ τοῖς ἀρτοποιώλαις 50 ἑκατοστὰ τὸ χιλιόγραμμον. Τότε φιλόφρονες τινες τῆς πόλεως συνησπίσθησαν νὰ συστήσωσιν ἓν οικονομικὸν ἀρτοποιεῖον. Τὴν 7 Δεκεμβρίου τὰ μέλη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης συνεποσύντο εἰς 52 καὶ κατέθεσαν κεφάλαια 12,000 φρ. ποσὸν μέτριον ἀλλ' ἐπαρκές.

Ἄμα ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη, σκοπὸν ἔχουσα νὰ παρέχῃ ἄρτον ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς μετριωτάτας τιμὰς 400 οἰκογένεια προσήλθον ἀμέτῳ καὶ παρεδέχθησαν νὰ συμμετάσχουσιν εἰς τὸ ἔργον παρέχουσαι ὡς δικαίωμα εἰσόδου 5 φρ.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἡ ἐταιρία εἰργάσθη μόνον κατὰ τοῦ ὕψους τοῦ ἄρτου· τὸν ἐπώλει εἰς τὰ μέλη τῆς 40 ἑκατ. ἐνῶ εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα ἐ-

πωλείτο 50. Τὸ τοικοντον ἦτο μέγα εὐεργέτημα διὰ τινὰς ἐργατικὰς οἰκογενείας. Ὅταν ἡ σιτοδεία ἔπαυσεν ἐσκέφθησαν τὰ μέλη ἐὰν πρέπη νὰ διαλύσωσιν ἢ νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐταιρίαν. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὸν ζῆλον τῶν ἰδρυτῶν ἡ ἐταιρία ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη καὶ παρέχουσα εἰς τὰ μέλη της τὸν ἄρτον 5 ἑκατ. ὀλιγώτερον τῶν ἀρτοποιείων. Τὰ κεφάλαια ἠύξηθησαν καὶ ἡ ἐταιρία κατώρθωσε νὰ ἀγοράσῃ ἐν οἰκοδόμημα διὰ χρῆσίν της ἀντὶ τεσσαράκοντα χιλ. φρ. Σήμερον ὑπὲρ τὰς χιλίας οἰκογενείας προμηθεύονται ἄρτον ἄριστον καὶ εἰς μετρίας τιμὰς. Ἀποσπῶμεν τεκμήρια τινὰ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ προέδρου τῆς ἐταιρίας.

« Νομίζω, κύριοι, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω τι περὶ τῶν προόδων τῆς ἐταιρίας· αἱ πρόοδοι αὗται αὐξανόμεναι ἡμέραι εἶναι δημοσίᾳ γνωσταί. Ἴδού δὲ κατάλογος τῆς ποσότητος τοῦ ἄρτου τὸν ὁποῖον ἐπρομήθευσεν ἡ ἐταιρία.

Τὸ ἔτος 1868	κατεσκεύασεν ἄρτον	649,970	χιλ.
» 1869	»	680,365	
» 1870	»	764,040	
» 1871	»	986,756	
» 1872	»	1,032,352	
» 1873	»	1,055,623	
» 1874	»	1,165,016	
» 1875	»	1,272,170	
» 1876	»	1,330,519	
» 1877	»	1,485,767	
» 1878	»	1,601,181	

Ὁ μέσος ὄρος τῶν πωλήσεών μας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἶναι 1000 φρ. τὴν ἡμέραν.

Αἱ πρόοδοι αὗται εἶναι ἡ ἀρίστη ἐνδειξις τῶν ὠφελμάτων τοῦ ἡμετέρου ἰδρύματος, ὠφελμάτων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰ προηγούμενα.»

Τὰ ἀνωτέρω τρανώτατα ἀποδεικνύουσι τὴν ὑφίστην ὠφέλειαν τῶν τοιούτων ἐταιριῶν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν τὰ διάφορα σωματεῖα τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐργάζονται ἀνευ οὐδενὸς ἐπαισθητοῦ ἀποτελέσματος αἰσθανθῶσι τὰς πρακτικὰς ταύτας ὠφελείας καὶ μεταβάλωσι τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἀπὸ ἰδανικοῦ εἰς πραγματικὸν καὶ κινωφελεστάτου.

ΟΜΙΛΙΑ

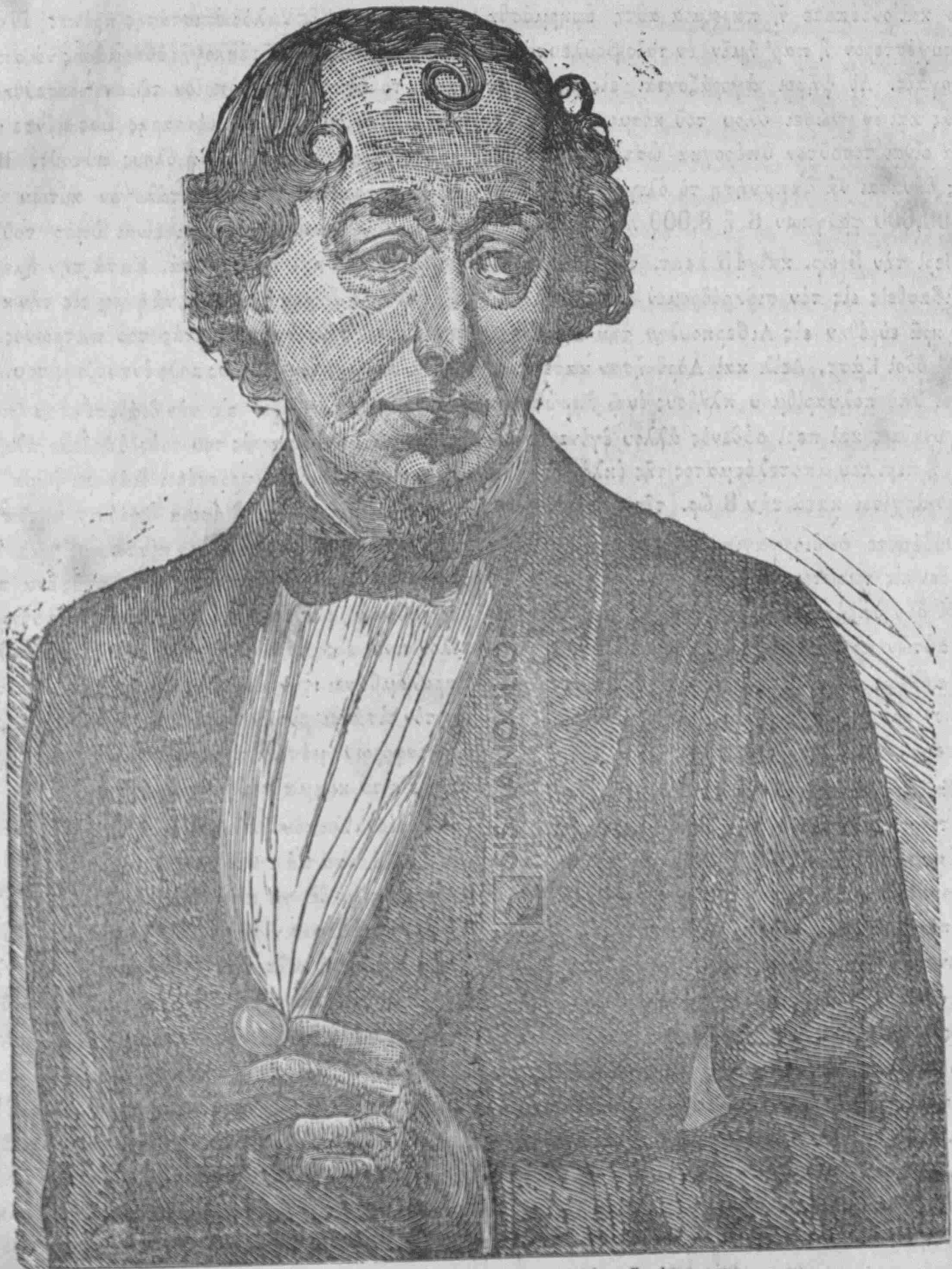
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ

Ἡ μακεδονικὴ Ἰλλυρία συνέκειτο κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐκ δύο Ἡπείρων· ἐν τῷ μέτῳ δὲ τῶν ἐπαναστάσεων αἱ ὁποῖαι ἀνέτρεψαν τὰ Κράτη τοῦ Ἀδρίου, ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν διετήρησε τὸν ἐθνικόν των τύπον, τὰ ἦθη καὶ τὴν ἀρχικὴν φυσιογνωμίαν.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σλάβοι ἐξήττησαν ἐπὶ τῶν Ἀλβανῶν διαρκῆ ἐπίδρασιν· κατόπιν τῶς ὑπέταξαν κατὰ τὸ ἥμισυ οἱ Τούρκοι· ἀλλ' ἐν τῷ μέτῳ ὄλων, τούτων τῶν ἐλαττωμάτων ὁ λαὸς οὗτος δὲν μετεβλήθη ποσῶς. Θὰ ἐλεγέ τις ὅτι δὲν μάχεται ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ξένων παρὰ μόνον διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ πολεμικά του ἐνστικτα καὶ νὰ τοὺς διδάξῃ πῶς νὰ ὑπερασπίζουσι ἑαυτοὺς. Ἡ καθαριότης τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἡ ὠραιότης των ἀποδεικνύουσι ὅτι κατάγονται ἐκ τῆς καυκασίας φυλῆς καθαρᾶς πάσης ἀναμίξεως.

Τινὲς ἐκ τῶν λογίων μὴ δυνηθέντες νὰ προσδιορίσωσι τὴν καταγωγὴν των ὑπέθεσαν ὅτι εἶναι αὐτόχθονες. Ἄλλοι συγγραφεῖς λέγουσι ὅτι κατάγονται ἐκ τῶν Κολχῶν. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἰάσωνος εἰς τὴν Κολχίδα μία φυλὴ ἐκ τῆς χώρας ταύτης ὀρμηθεῖσα ἵδρυσεν τὸ Κολχίνιον ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς μακεδονικῆς Ἰλλυρίας καὶ συνανεμίχθη βραδύτερον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας οἵτινες τὴν ὑπεδέχθησαν ἢ ἠναγκάσθησαν νὰ τοὺς ἀφίσωσι νὰ ἰδρύσωσιν ἀποικίαν.

Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς καὶ μόλις ὁ Θεουκυδίδης ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτῶν ὀμιλῶν περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Σιτάρχου κατὰ τοῦ Περδίκου. Μνημονεύει τῶν Δεβρῶν ὡς τόπου ἐνθα συνῆλθον οἱ λαοὶ οὗτοι διὰ νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς πέραν τοῦ Ἀξίου Μακεδονίας. Ὁ Πτολεμαῖος ἀναφέρει περὶ τῶν Ἀλβανῶν κατοικούντων πρὸς βορρᾶν τοῦ ποταμοῦ Σκόμβου, ἐν τῇ Ἀλβανουπόλει. Τὴν φυλὴν τῶν Σκερτόνων (Σκυπιτάρων) θέτει ἐπὶ τῶν ὄριων τῆς Μακεδονίας πλησίον τῆς λίμνης Λαβεάτας τανῶν Μπαλτᾶ.

Ο λόρδος ΒΙΚΟΝΣΦΗΛΑ πρωθυπουργός της Ἀγγλίας.

**ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ.**

Υπό τόν τίτλον τούτον ὁ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριντής τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» ἐπιστέλλει τὴν ἐπομένην λίαν περίεργον περιγραφήν τῆς ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ Λιθέρπουλης.

Ἐκεῖνος ὅστις εἶπεν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ δὲν εἶναι λαὸς ἀγαπῶν τὰς ἐπιδείξεις δὲν θὰ παρέστη εἰς κερμίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν· τούναντίον ἐγώ, ὅστις πολλάκις παρέστην εἰς ταύτας διισχυρίζομαι ὅτι οἱ συμπολίται μας εἶναι πολὺ ἐπιδεικτικοί. «Ὅστις θέλει τὸ τέλος θέλει καὶ τὰ μέ-

σα» καὶ οὐδέποτε ἡ παροιμία αὕτη ἐφηρμόσθη ἐπιτυχέστερον ἢ παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς. Αἱ ψῆφοι ἀγοράζονται εἰς μεγάλας τιμὰς καὶ ἐν γνώσει ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι τοσοῦτον ὑπέρογκα ὥστε εἰς ὑποψήφιος δύναται νὰ δαπανήσῃ τὸ ὀλιγώτερον 150 ἢ 200,000 φράγκων 6 ἢ 8,000 λίρ. στερλ.

Περὶ τὴν 5 ὥρ. καὶ 15 λεπτ. τῆς πρωίας ἐπιβιθασθεὶς εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐκ τοῦ Ἀγίου Παγκρά εὐρέθην εἰς Λιθερπούλην τὴν 11 ὥρ.

Αἱ ὁδοὶ Κάστ, Δεῖλ καὶ Λόρδ ἦσαν κατειλημμένοι ὑπὸ πολυαριθμοῦ πλήθους ἐν ᾧ ἐπρώτευσον αἱ γυναῖκες καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγίνετο λόγος ἢ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ἧτις εἶχεν ἀρχίσει κατὰ τὴν 8 ὥρ. τῆς πρωίας.

Οὐδέποτε ὁ διοργανισμὸς μάχης τινος εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν.

Οἱ δύο ὑποψήφιοι εἶχον τοποθετήσῃ τὸ γενικὸν αὐτῶν ἀρχηγεῖον πλησίον τοῦ Ξενοδοχείου τῆς πόλεως ὅπου ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων καὶ ἐκ τοῦ ἐξώστου νὰ ἀγγελθῇ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐκάστη ἐπιτροπὴ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τετρακοσίουσ σχεδὸν ὑπαλλήλους: 146 διὰ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰ 146 τμήματα εἰς τὰ ὅποια ἐψηφοφόρουν, 250 νὰ ἐπιβλέπωσι τοὺς ἐκλογεῖς καὶ πεντήκοντα ἀνώτεροι ὑπάλληλοι μὴ πληρωόμενοι διὰ νὰ ἐφορῶσι τὰ πάντα. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκάστου τῶν δύο ὑποψηφίων, ὁμοῖος πρὸς ἀληθῆ στρατηγὸν τοῦ στρατοῦ ἐκάθητο εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ καθ' ἑκάστην στιγμὴν ἐλάμβανε τηλεγραφήματα πληροφοροῦντα αὐτὸν περὶ τοῦ ἐλαχίστου συμβάντος· εἰς ἀπάντησιν ἐγνωστοποιεῖ τὰς διαταγὰς του καὶ ἀπέστειλε τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους του μὲ θαυμασίαν ταχύτητα.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁ ἄγγλος ἐκλογεὺς δὲν λαμβάνει ἐκλογικὸν χάρτην· εἶναι γεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν ψηφηφόρων καὶ παρουσιάζεται ἢ δὲν παρουσιάζεται εἰς τὸ τμήμα, τὸ ὅποῖον ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν κατοικίαν του, κατὰ τὴν θέλησιν του ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐπιστάτου ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ τὸν φέρῃ νὰ ψηφηφορήσῃ ἢ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ

τῆς κάλπης. Εἰς καλὸς ἐπιστάτης πρέπει ἐν διαστήματι μιᾶς πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἐβδομάδος νὰ σπουδάσῃ τὸ ἔδαφος τὸ ὅποῖον τῷ ἐνεπιστεύθησαν καὶ τὸ ὅποῖον ἀριθμεῖ τέσσαρας ἕως πέντε χιλιάδας ἐκλογεῖς καὶ νὰ ἴδῃ ὅλους αὐτούς. Πρέπει νὰ καταρτίσῃ ἀκριβῆ κατάλογον αὐτῶν καὶ νὰ γνωρίζῃ πόσοι ψηφηφόροι εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των καὶ πόσοι κατὰ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἔργον του εἶναι νὰ φέρῃ εἰς τὴν κάλπην ὅλους τοὺς ὑποστηρικτὰς τοῦ πατρωνός του καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ὅλους τοὺς ἐναντίους του.

Ὁ ἐπιστάτης ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του πολλοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ὁποίους πληροῦναι ἐν γένει καὶ τοὺς προσφέρει διάφορα δῶρα καὶ τοὺς φιλοξενεῖ εἰς τὰ διάφορα δημόσια καταστήματα ὅπου ἔχει ἀπεριόριστον πίστωσιν. Ἄμα ἴδῃ τινα ἐκ τοῦ ἐναντίου κόμματος νεύει πρὸς ἓνα τῶν ἀγγέλων φυλάκων καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ὁδηγεῖ φίλον τινα εἰς τὴν κάλπην ὁ ἄγγελος φύλαξ παραλαμβάνει τὸν ἐπικίνδυνον τοῦτον ψηφηφόρον τὸν εἰτάγει εἰς ἐν δημόσιον κατάστημα καὶ διὰ διαφόρων μέσων προσπαθεῖ νὰ τὸν παρασύρῃ εἰς τὸ κόμμα τοῦ πατρωνός του.

Πλησίον λοιπὸν ἐκάστου ἐκλογεῖος εὐρίσκονται δύο ἐπιστάται ἐπιφορτισμένοι ὁ μὲν νὰ καταπέισῃ, ὁ δὲ νὰ παραπέισῃ αὐτὸν, ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἄλλοι βοηθοὶ αὐτῶν. Οὕτω ὠθούμενος ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν ὁ δυστυχῆς, ἄγγλος δὲν γνωρίζει ποῖον ν' ἀκούσῃ. «Ψηφηφόρησον ὑπὸ τοῦ Γουίθλεϋ! ψηφηφόρησον ὑπὲρ τοῦ Ράμσεϋ! ὁ Ράμσεϋ εἶναι προδότης! Ὁ Γουίθλεϋ εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἐργάτου, θὰ αὐξήσῃ τοὺς φόρους! ὁ Ράμσεϋ εἶναι φιλόρωστος! ὁ Γουίθλεϋ εἶναι βρετανικὸς λέων!» Ἐκάτῃ δὲ τῶν ἐπιφωνήσεων τούτων συνοδεύεται ὑπὸ τῶν εὐγε τῶν μὲν καὶ τῶν συριγμάτων τῶν δέ.

Ἐν γένει ὅλος ὁ κόσμος μάχεται φανερά, διότι ἕκαστος ὑπάλληλος φέρει τὰ χρώματα τοῦ ὑποψηφίου του ὑπὸ τὴν μορφήν μεγάλων ταινιῶν. Ἐπὶ τοῦ πύλου καὶ τῆς κομμοδόχου του: ἐρυθρὸν διὰ τὸν συντηρητικὸν Γουίθλεϋ κυανῶν διὰ τὸν λόρδον Ράμσεϋ καὶ πράσινον διὰ τοὺς Ἴρλανδοὺς.

Ἐπίσης πολυάριθμα καὶ περίπλοκα εἶναι τὰ

ζητήματα, τὰ ὅποια ἔχουσι νὰ ἐξετάσωσιν αἱ διευθύνουσαι ἐπιτροπαί. Ἡ φιλελευθέρα ἐπιτροπή ἀπεφάσισε νὰ ψηφισθῆσιν ἐγκαίρως καὶ ἐν συνόλῳ οὕτως ὥστε περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔχουσα τὴν πλειοψηφίαν νὰ δυνηθῆ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐπιστατῶν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφιστικῆς καὶ οὕτω ν' ἀποκτήσῃ τὴν ψήφον τῶν πολυαριθμῶν ἐκλογέων οἵτινες δὲν ἐσχμάτισαν ἀκόμη ἰδέαν περὶ τοῦ ὑπὲρ ἧ κατὰ, καθότι τὸ νικηφόρον κόμμα μεγάλην δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ φιλελεύθεροι ἐνοικίασαν ἀπὸ τοῦ ὄρθρου ὅλας τὰς ἀμάξας καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς τροχιοδρόμους, οὕτως ὥστε μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ εὗρω ὄχημα διὰ τοῦτο ἠναγκάσθην πεζῶς νὰ διανύσω δρόμον ὀκτῶ ἢ δέκα μιλίων ἀλλὰ μετὰ πόσου κόπου!

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὅλα τὰ ὄχηματα ἅτινα ἐβλεπέ τις εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Λιθερπούλ ἦσαν ἐστολισμένα διὰ τῶν ταινιῶν καὶ τῶν προγραμμάτων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ὑπὲρ τῆς ψήφου Ράμσεϋ. Εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν τῶν ἵππων καὶ εἰς τοὺς πέλους τῶν ἀμαξηλατῶν ἐκυμάτιζον πράσινα καὶ κυανὰ ταινίαι καὶ ὅταν αἱ ἀμάξαι αὗται αἱ ὅποιαὶ ὠδήγουν τοὺς ἐκλογεῖς εἰς τὴν κάλπην συνήντων τοὺς ἐρυθροταινιοφόρους συντηρητικοὺς βαδίζοντας πεζῶς, τότε ἤρχιζον αἱ ἀτελεύτητοι βωμολοχίαι.

Ἐπὶ τῶν λεωφορείων ἐκάθηστο ὀρχήστραι ἐνθουσιωδῶς παίζουσαι τὴν νίκην τῶν φιλελευθέρων. Ἐνόσῳ διεδίδοντο οἱ ἤχοι τῶν φιλελευθέρων μυριάδας ψήφων ἔχονον οἱ φιλελεύθεροι: 15000 ἐναντίον 12000.

Τὸ τσιουῦτον μετ' ἀνησυχίας παρατηρήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν συντηρητικῶν. Ἀπὸ πρῶτας εἶχον τηλεγραφήσει εἰς Μαγκεστρίαν νὰ στείλωσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου 200 δράματα ἀλλὰ δὲν εἶχον φθάσει. Αἰφνης ὁ διευθυντὴς συνέλαβε μίαν ἰδέαν. Τρέχει εἰς τὸ γραφεῖον, δίδει τὰς διαταγὰς χαμηλῆ τῆ φωνῆ καὶ μετὰ πέντε σχεδὸν λεπτά 300 τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Τί ἐσήμαινε τοῦτο; Ἡ ἐπιτροπή προσεκάλει ὅλους τοὺς ἀπαδούς τῆς ὅσοι εἶχον ὄχηματα.

Ἦτο μεσημβρία καὶ τὴν 1ην ὥραν καὶ 15 λεπτά πλείονες τῶν 400 ἀμαξῶν ἐστολισμένα λαμπρῶς, μὲ ἐρυθροταινιοφόρους ἵππους καὶ ἀμαξηλάτας καὶ κεκαλυμμένας ὑπὸ τῶν προγραμμάτων ὑπὲρ τῆς ψήφου τοῦ Γουίθλεϋ, παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τῶν ὀχημάτων τῆς Μαγκεστρίας τὰ ὅποια εἶχον φθάσει ἐπὶ τέλους, διεσπάρησαν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν εὐρέθη πρὸ τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἱρλανδικῆς ψήφου. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν τειχῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς προσόψεις τῶν δημοσίων οἰκιῶν εἶδον προγράμματα ἢ κυανὰ καὶ πράσινα ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένα ἀναλόγως τοῦ χρώματος:

Ἄγγλοι σώσωμεν τὴν πατρίδα!

Ψηφισθήσωμεν ὑπὲρ τοῦ Ράμσεϋ καὶ τῆς ἀξίσεως τῶν μισθῶν.

Εἰς τὴν γωνίαν ἑνὸς μικροῦ καὶ ἀθλίου δρομίσκου εἶδον πολυάριθμὸν πλῆθος καὶ ἤκουσα φωνάς· τὸ νὰ διασχίσῃ τις τὸ πλῆθος καὶ νὰ πληροφορηθῆ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβάντος δὲν ἦτο εὐκάλον πρᾶγμα, ἐν τούτοις ὅμως τὸ κατώρθωσα.

Ἐνώπιον μικρᾶς τινος οἰκίας τρεῖς πολῖται οἵτινες δικαίωμα ψηφιστικῆς κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1867 ἦσαν περικυκλωμένοι ὑπὸ πλῆθος γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, τρεῖς δὲ ἐπιστάται ὧν ὁ εἰς μὲ ἐρυθρὰς ταινίας καὶ οἱ δύο ἄλλοι μὲ πράσινās καὶ κυανὰς, προσεπάθουν τίς νὰ τοὺς παραλάβῃ εἰς τὴν ἀμαξάν του.

Αἱ φωναὶ ἤξανον.

— Ὁ Ράμσεϋ καὶ οἱ μεγαλείτεροι μισθοὶ ἐφώναζον οἱ μὲν. Ὁ Γουίθλεϋ καὶ ὁ βρετανικὸς λέων ἐκραύγαζον οἱ ἄλλοι, καὶ οὕτω συρόμενοι ἐνθεν μὲν ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν ταινιῶν, ἐνθεν δὲ ὑπὸ τῶν κυανῶν καὶ πράσινων, ἤγνούσαν τί ν' ἀποφασίσωσιν οἱ δυστυχεῖς τρεῖς ἐργάται. Τὸ πλῆθος ἐξεκαρδίζετο ἀπὸ τὸν γέλωτα.

Αἰφνης κομψοτάτη καὶ ρωμαλέα γυνή, ἡ ὅποια φαίνεται ὅτι ἦτο σύζυγος ἢ νυμφία τοῦ ἑνὸς τῶν τριῶν ἐκλογέων διασχίζει τὸ πλῆθος καὶ μὲ δυνατὴν φωνὴν κράζει:

— Τζών, μὴ γίνεσαι ζῶν! ἀνέβα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν συντηρητικῶν, ἀγαπητέ μοι, καὶ γένου καὶ σὺ μιὰ φορὰ εὐγενής!

Ἡ συμβουλή αὕτη μεγάλως ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ἐκλογέων καὶ φρενητιώδη χειροκροτήματα διεδέχθησαν αὐτήν. Τότε καὶ οἱ τρεῖς εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἄμαξαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν γενικῶν ἐπευφημιῶν «Κάμε τὸν εὐγενῆ» ἐφώναζον ὅλοι.

Ἐν τούτοις ὄχι μόνον ἡ γυνὴ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ αἱ μεγάλαι κυρίαι δὲν ἀπαξιοῦσι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Ἡ μεγάλη δούκισσα τοῦ Δεδὸν σὺρ ἠγόρασε διὰ τὸν σύζυγόν της τὴν ψήφον ἑνὸς κρεοπώλου δι' ἑνὸς φιλήματος!

Ἐπὲρ τὰς εἰκοσι φορές ἀπήντησα ἐν Λιβερπούλῃ τὴν Λαίδην Ράμσεϋ ἐντὸς μεγάλου σκαπαστοῦ ὀχήματος, κάμνονταν προπαγάναν διὰ τὸν σύζυγόν της καὶ διὰ τῶν μειδιαιμάτων κερδίζουσαν φήρους!

Πλησιάζας εἰς ἓν τμήμα ψηφηφόρων εἶδον δύο ἄτομα παρατηροῦντα ὅλους τοὺς ψηφηφόρους οὔτινες συνεβουλεύοντο τοὺς καταλόγους τῶν ῥίνα των. Ἄς εἰπῶμεν καὶ τινα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπιτηρώσῃ μὴ κανεὶς ξένος ψηφηφορήσῃ ἐνόνοματι ἐκλογέως κωλυομένου. Πράγματι δὲ τὰ τοιαῦτα συμβαίνουν συχνά.

Ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἦτο ἀποκλειστικῶς κατειλημμένον ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν οἱ ὁποῖοι ἐξεδουκούντο τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρωίας.

Ἐὰν ὁ Ἀριστοτέλης ἐξῆ ἀκόμη ἤθελε γράφει λίαν ἐνδιαφέρον κεφάλαιον περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς εὐγενικῆς ἀμάξης ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἐκλογῆς. Ἡρξάμην τῆς περιγραφῆς διὰ παροιμίας καὶ ἤδη τελειόνω αὐτὴν πάλιν διὰ τοιαύτης «Βοήθησον διὰ νὰ σὲ βοηθήσῃ καὶ ὁ Θεός.»

Ἡ ΚΥΑΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

— — —

Α'. Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΟΣ.

Χάριτι τοῦ Ἐφίστου Θεοῦ, εὐδοκίᾳ τοῦ εὐγενετέρου τῶν πλασμάτων(1), καὶ τῇ μεσιτείᾳ τῶν τεσσάρων ἐνδόξων συντρόφων του(2) τὴν τετάρτην, 5 τοῦ μηνὸς Σεφῆρ τοῦ ἔτους 594(3) διορίσθη στρατιώτης τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Μογγόλων ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε ἐτῶν.

Ἐγεννήθη ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς Ἰσίγ. Κιόλ(4), εἰς τὰ περὶ τῆς πόλεως Ἀλμάτου(5). Μολοντι δὲ ἡ φυλὴ μου ἦτο νημαδική, ὁ πατήρ μου μὴ ἀφείρωσεν εἰς ἕνα μολλᾶ καὶ τόσον προώδευτα ὥστε εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν ὄχι μόνον ἐγνώριζα νὰ ἱππεύω καὶ τοξεύω, ἀλλὰ καὶ ἔμαθα νὰ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω τὴν τουρκικὴν γλῶτταν καὶ δι' ἀραβικῶν καὶ διὰ οὐιουρικῶν χαρακτήρων(6), συνάμα δὲ ἐδίδάχθη καὶ τὸ Κοράνιον, ὡς καὶ τὴν θρησκίαν τὴν ἐδίδαξεν ὁ ἐκλεκτός ἡμῶν προφήτης Μωάμεθ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Μουχαρίμ τοῦ ἔτους 590 ὅτε ἤμην δεκαπενταετῆς τὴν ἡλικίαν, ἀπωλέσθη ὁ λευκός μου ἵππος ἦτο ἵππος μεγάλης ἀξίας. Ὁ πατήρ μου διέταξε τοὺς δούλους μας νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀναζήτησίν του. Εὐριτκόμεθα ἐν πλησεί χειμῶνι· ἐσκήφθη ὅτι μία τοιαύτη περιόδια ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν ὄρειων καὶ πεδιάδων θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστος, διὸ παρεκάλεσα τὸν πατέρα μου νὰ μὲ ἐπιτρέψῃ νὰ συνοδεύσω τοὺς ὑπρέτας μας. Συγκατετέθη μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ μοὶ παρεχώρησε μάλιστα ὡραίον καστανόχρουν ἵππον μόλις πενταετῆ Ἀποχαιρετήσας τὴν μητέρα μου, τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν μου, ὅστις ἦτο δεκαπενταετῆς καὶ τὴν μικρὰν μου ἀδελφὴν Ἀϊσέ, κατέλαπον τὴν χειμερινὴν οἰκίαν μας καὶ ἠκολούθησα τοὺς ὑπρέτας, οἵτινες διευθύνθησαν πρὸς τὴν πεδιάδα. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας προῦχωροῦμεν.

(1) Τοῦ Μωάμεθ. 2) Οἱ τέσσαρες προφῆται Ἀβὺ-Βέκερ, Ὁμῆρ, Ὀσμάν καὶ Ἀλῆς. 3) Ἰούλιος τοῦ 1194. 4) Θεραῖ ἡ λίανη. 5) Ἦδη τὸ φρούριον Βερνογιέ. 6) Οἱ Οὐιγρὶ εἶναι τουρκικὸς λαὸς μεταχειριζόμενος ἰδιαιτέρην γραφὴν.

κατά τὸν μακρὸν δὲ τούτον δρόμον διεσκέδαζον φρονεῦων ἐλάφους, καταδιώκων λύκους, καὶ τρέχων μὲ τὸν ἵππον μου ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν ὀρέων, ὅτε εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις ὡς πρόσκοπος προηγείτο ἡμῶν, ἔφθασε μετὰ μεγάλης σπουδῆς. Μόλις ἐπρόφθασε νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις «Ἰδοὺ οἱ Τεκρῖνοι» (7) καὶ ἔπεσε χαμαὶ νεκρός.

Οἱ εἰδολολάτραι Τεκρῖνοι ἐξῆλθον εἰς καταδιώξιν μίαν ἐκ τῶν φυλῶν μας, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν οὐδὲν περὶ τούτου. Ἀρπάσαντες πολλοὺς ἵππους καὶ ἄλλην λείαν, ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἐκδρομῆς των καὶ κακῆ μοίρᾳ ἐπέπρωτο νὰ μᾶς συναντήσωσιν. Εἶχον πληγώσει θανάσιμως τὸν ὑπέρστην μας καὶ ἤδη πανταχόθεν ἤρχοντο κατ' ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΟΣ.

« Δεξιῶν, ἐπρόφθασε ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῶν ὑπηρετῶν μας, ἔχεις ὡραῖον ἵππον. Φύγε!

Θὰ ἀντισταθῶμεν ἕως ὅτου σὲ ἐξασφαλίσωμεν. Στρέψον πρὸς τὰ δεξιὰ, τρέξε κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ καὶ θὰ φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν μας».

7) Φυλὴ σύμμαχος τῶν Μογγόλων καὶ γείτων τῶν Φρίγων.

Μὲ ἐβίαζε νὰ φύγω καὶ νὰ ἀφήσω ὅλους τοὺς συντρόφους μου ἐκτεθειμένους εἰς τὸν κίνδυνον. Βλέπων ὅτι ἐδίσταζον, ἔσυρε τὸν ἵππον μου ἐκ τοῦ γαλινοῦ καὶ ἀφοῦ ἀπειμαχρύνθη ἐκατοστῶας τινὰς βημάτων πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἣν μοὶ ἔδειξε, τὸν ἐκτύπησε δυνατὰ διὰ τοῦ ματιγίου του καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἄλλους φρονιζόντων

« Ἀλλὰ χόρ. Ἐκπέρα. Ὁ Θεός εἶναι μέγας.

Συγχρόνως ἤκουσα τὰς κραυγὰς τῶν Τεκρίνων οἵτινες συνεπλάκησαν μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ κατελείφθη ἐν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀφηνιῶντος ἵππου μου.

Οὕτως ἔτρεξα ἐπὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν, κατόπιν ἑσταμάτησα διὰ τὴν ἀνακνεύσῃ ὀλίγον τὸ ζῶόν μου.

Ἦμην ἐν τῷ μέσῳ χιονοσκεπούς κοιλάδος, πρὸς τὰ δεξιὰ μου δὲ ἐξετείνετο δάσος ἐλατῶν. Εἰς τὸν ἀέρα ἐφαίνοντο ὀλίγοι κόρακες. Βαθεῖα σιωπὴ ἐβασίλευε. Αἰφνης ἐξῆλθον ἐκ τοῦ δάσους περὶ τοὺς τριάκοντα Τεκρίνους καὶ διηυθύνθησαν εὐθὺς πρὸς ἐμέ. Ἐσταμάτησαν εἴκοσι βήματα μακρὰν· δύο δ' ἐξ αὐτῶν ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῆς συνοδείας καὶ ἔρριπτον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς λόγγας τῶν ἐπὶ τῆς χιόνος.

Ἦμην τόσον τεταραγμένος, ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ κινηθῶ ἐκ τῆς θέσεώς μου. Μὲ κατεβίβασαν ἐκ τοῦ ἵππου μου, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν ἐξαγαγὼν ἐν λωρίον ἐκ τοῦ ἐνδύματός του μὲ ἔδασε τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ὀπίσω· ὁ ἕτερος τῶ εἶπε λέξας τινος εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν δὲν ἐνόησα, ἀπολύθως δὲ ἐξήγαγε τὴν μέγαιράν του καὶ ἐκρέμα τὴν λωρίδα. Κατόπιν μὲ ἀνεβίβασαν ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἀφοῦ ἔλαβον τὸ τόξον καὶ τὴν φαρίτραν μου καὶ σύροντες τὸν ἵππου μου ἐκ τοῦ χαλινοῦ μὲ ὠδήγουν πρὸς τὸ δάτος. Ἐβῆσα εἰς ἐν ἀνοικτὸν μέρος ὅπου εὐρίσκετο τὸ πλεῖστον τῆς συνοδείας τῶν μεταξὺ τῶν ἵππων, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐκεῖ εἶδον καὶ τοὺς ἵππους τῶν δυστυχῶν συντρόφων μου· τοὺς ἠρώτησα τουρκιστὶ τί ἀπέγιναν οἱ δοῦλοι μου ἀλλ' ἤρχισαν νὰ γελῶσι καὶ δὲν ἀπήντησαν. Οὕτως ἐβαδίζομεν μέχρι τῆς νυκτός, ὅτε ἑσταμάτησαν μεταξὺ δύο ὄρεων. Ἐκεῖ ὑπῆξαν νὰ ζητήσουν ξύλα, ἦναψαν πυρὰν, ἔσφαξαν ἀρνία, τὰ ὁποῖα διετρώπησαν δι' ὄβελων, ἔδασαν τοὺς ἵππους τῶν, ἔρριψαν κατὰ γῆς τὰς λόγγας τῶν καὶ ἐκάθησαν περίε τῆς πυρᾶς.

Ὁ διερμηνεύς τῶν ἠρώτησε τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν πατρίδα μου. Ἀφοῦ τὸν ἀπήντησα, ὁ ἀρχηγός τῶν ἔλαβεν ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ ὄβελοῦ μὲ προσεκάλεσε νὰ καθίσω πλησίον του καὶ μὲ ἐνευσε νὰ φάγω. Μόλις χορτάσας ἐκουμῆθη κα-

ταβεβλημένως ἐκ τοῦ καμάτου. Ὅταν ἐξήπνησα τὴν πρωΐαν δὲν εἶδον οὐδένα.

Οἱ Τεκρίνοι ἐξηρανίσθησαν μετὰ τῆς λείας τῶν. Ἐκπεπληγμένος διότι ἔμεινα μόνος καὶ ἄνιυ ἵππου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρημίας ταύτης, ἔτρεχον κλαίω, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ. Οὕτω περιπλανώμενος εἶδον μακρόθεν κτηνὸν ἐπὶ τινος πεδιάδος· ἔτρεξα καὶ παρετήρησα ἐκεῖ τοὺς Τεκρίνους· εἶχεν μακρότερον στρατοπεδεύσει διὰ νὰ μοιρασθῶσι τὴν λείαν τῶν.

« Ἐπειδὴ μὲ ἀφήκατε, εἶπον εἰς τὸν διερμηνεῖα, δώσατε τὸν ἵππον μου καὶ δεῖξατέ μοι τὸν ὁρόμον τῆς οἰκίας μου.»

Ὁ διερμηνεὺς ἤρχισε νὰ γελᾷ.

« Δὲν σὲ ἀφήκαμεν μοι ἀπεκρίθη. Δὲν ἀρίνομεν τίποτε ἔστω καὶ πσιδίον ἢ πρόβατον. Ἐκτίφθημεν ὅτι θὰ μᾶς ἐπανεύρῃς.»

Ἀκολουθῶς μὲ ὠδήγησε κρατῶν τὴν χεῖρά μου πρὸ τινος σωροῦ τεμαχίων ταπήτων καὶ μὲ εἶπε:

« Ἐκλέξον σκίπασμα. Τὴν νύκτα θὰ τὸ ἐξαπλώσῃς κατὰ γῆς εἰς διπλοῦν. Τὸ ἐν μέρος θὰ θέσῃς ὑποκάτω καὶ τὸ ἕτερον ἐπάνω σου.»

Ἀφοῦ ἐξέλεξα τὸ σκίπασμα, μὲ ὠδήγησε νὰ ἐκλέξω ἐπίππειον καὶ ἵππον μεταξὺ τῶν ἰδικῶν του, διότι δὲν ἤθελον νὰ μοὶ παραχωρήσουν τὸν ἰδικόν μου, οὔτε τὸ βέλος, οὔτε τὴν φερέτραν μου. Μοῦ ἀφῆρεταν ἐπίσης καὶ τὰ ἀργυρὰ κομβία τῆς μελωτῆς μου.

Μετὰ ἐνὸς μηνὸς ταξείδιον ἐφθάσαμεν εἰς τὴν χώραν τῶν, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Ἰρτίς. Εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὰς χειμερινὰς οἰκίας τῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐλεύσεώς μας οἱ Τεκρίνοι ἤρχισαν νὰ διασκεπτόνται πῶς ἐμελλον νὰ μὲ μεταχειρισθῶσι. Παριστάμην εἰς τὸ συμβούλιόν τῶν, καὶ ἐνόουν ἀρκετὰ καλὰ διότι εἰς ἕνα μῆνα ἔμαθον ὀλίγον τὴν γλῶττάν τῶν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μάθῃ τις παρ' ἐνὸς Οὐϊγούρ, διότι οἱ τρόποι τῶν τοῦ ὁμιλεῖν ὡς καὶ πολλάί λέξεις ὁμοιάζουν πρὸς τὴν τουρκικὴν μας. Ἐνῶ οὕτω συνεζήτουν, εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἐγερούθεις εἶπε:

« Ὁ Κιοκτοῦ Τενγρί Σουτόν (1) ἐζήτησεν νὰ

(1) Κιοκτοῦ ἐκ τοῦ κλέκ οὐρανὸς σημαίνει οὐρανός.

τὸν στείλωμεν νέον τινα γινώσκοντα τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ δυνάμενον νὰ τὴν γράφῃ. Πρέπει νὰ στείλωμεν τὸν νέον τοῦτον εἰς τὸν Κιοκτσέ.»

Ὅλοι συνεμερίσθησαν τὴν ἰδέαν τοῦ γέροντος καὶ τὸ ἔσπερας ἀνεχώρησα μετὰ πέντε ἀνδρῶν, οἵτινες μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸν Κιοκτσέ. Διήλθομεν εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς διὰ μέσου ἀγρίων ὄρεων, ὁσῶν καὶ ἐρημῶν, διότι οἱ ὁδηγοί μου εἶχον προμηθείας δι' ὧν ἐφόρτωσαν πολλοὺς ἵππους, καὶ ἀπέφευγον νὰ διέλθωσι διὰ κατοικημένων τόπων ἐν οἷς εὕρισκοντο ἐχθρικά φυλαί. Τέλος ἐφθάσαμεν περὶ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος εἰς τοὺς πρόποδας ὄρους κακαλυμμένους ὑπὸ βράχων καὶ μαύρων ἐλατῶν. Ἐκ τοῦ ὄρους τούτου ἐπήγαγε ποταμὸς καλούμενος, ὡς μοι εἶπον Ὀνόνης. Οἱ Τεκρίνοι ἐσταμάτησαν πρὸ τοῦ ὄρους καὶ ἔκυψαν πρὸς τὰ κάτω. Ἐπειτα ἔδεσαν τοὺς ἵππους των καὶ ἤρχισαν νὰ ἀναρρίχωνται εἰς τὰς κλιτύας τοῦ ὄρους ἀποδίδοντες οὕτω σημεῖα βαθυτάτου σεβασμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς χάους βράχων, ὑπῆρχε ἐν σπήλαιον. Ἐννέα φορὰς ἔκυψαν πρὸ τῆς εἰσόδου, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν μοι εἶπε χαμηλοφώνως:

« Ἐνταῦθα εἶναι ἡ κατοικία τοῦ μεγάλου ἀγίου. Τίς εἶδε ποῦ εὕρσκεται. Ἴσως κατὰ τὴν συνήθειάν του ἀνῆλθε εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ φαιῶ ἵππου, τὸν ὁποῖον τὸν στέλλει ὁ Τενγρί, ὅταν θέλει νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἴσως ἐπίσης τρέχει γυμνόπους ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ τῶν μονοτόνων βράχων.»

Ἐνῶ ὁ Τεκρίνος ἔλεγε τοὺς λόγους τούτους, ἀνθρωπὸς τις ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ παρουσιάσθη αἰφνης ἐνώπιόν μας. Ἦτο νέος καὶ εἶχεν ἐπιβλητικὴν μορφήν. Ἡ μακρὰ του κόμη ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων του, τὸ δὲ βλέμμα του ἦτο ἄγριον. Ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους εἶχε τοὺς πόδας, τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονάς του γυμνοὺς καὶ μόλις ἐφόρει μακρὸν τινα ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος μανδύαν. Οἱ Τεκρίνοι ἄμα τὸν εἶ-

νός. Ὁ Τενγρί Σαυτοῦ τὸν ὁποῖον οἱ Τούρκοι ἱστορικοὶ, ὀνομάζουσι Τενγρί Νινγ Βουτῶν καὶ Βουτ, Τενγρί σημαίνει «ἀπόρροια ἐκ τοῦ Θεοῦ.» Ὁ Κιοκτσέ καὶ ὁ πατήρ του ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ μογγολικοῦ ἔθνους.

δον ἤρχισαν νὰ τρέμουν καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦν. Ἐγὼ κατελήφθην ὑπὸ μεγάλου τρόμου, κατόπιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχον μοι εἰπῆ περὶ τοῦ Κιοκτσέ· ἀλλὰ πεπορθῶς εἰς τὸν Θεόν, ἀνεκάλεσα νοερῶς τὸ ἅγιόν του ὄνομα καὶ τὸ τοῦ προφήτου αὐτοῦ καὶ χαμηλῆ τῆ φωνῆ ἀπήγγειλε τὸ Τεκπίρ· (1) οὕτω λαθῶν θάρρος ἐτόλμησα νὰ προσβλέψω κατὰ πρόσωπον τὸν Κιοκτσέ. Εἶδον τότε ὅτι ἐμετρίαζε τὸ βλέμμα του, καὶ μὲ παρετήρει μὲ ὕψος συγκινητικὸν καὶ θωπευτικόν.

« Ποῖον εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; εἶπε πρὸς τοὺς Τεκρίνους καὶ διὰ τί μοι τὸ ἐφέρατε ἐδῶ;

— Μεγάλε Ἄγιε, ἀπεκρίθησαν οἱ Τεκρίνοι, ἐζήτησας τουρκόπαιδα γινώσκοντα νὰ γράφῃ τοὺς λόγους διὰ χαρακτήρων. Σοὶ τὸν ἐφέραμεν.»

Ὁ Κιοκτσέ μοι ἔνευσε νὰ πλησιάσω καὶ θέσας τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μὲ ἐξήτασε μειδῶν.

« Πῶς ὀνομάζεται, μοι εἶπε καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἑπτὰ πρόγονοί σου;

Ὀνομάζομαι Δζανί, ὁ δὲ πατήρ μου Ἰχτουλμίζ. Τὸ ἔθνος μου εἶναι τὸ τῶν Οὐϊγούρ, ἡ δὲ φυλὴ μου ἡ Βαϊάν Ἀούλ.

Καὶ ποῖα εἶναι ἡ θρησκεία σου; μὲ ἠρώτησε.

— Δεδοξασμένον εἶη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἶπον, εἶμαι μουσουλμάνος.

— Ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ, ἀπήντησε μὲ σοβαρὸν ὕψος ὁ Κιοκτσέ. Εὕρσκεται ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Τούρκων Μουσουλμάνων, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καρδίᾳ, εὕρσκεται ἐν τῇ χλόῃ, ἣτις πρασινίζει, ἐν τῇ χιόνι ἣτις πίπτει καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἀπόρροια αὐτοῦ. Δζανί ὁ Θεὸς σὲ ὠδήγησεν ἐδῶ. Θὰ ἦμαι ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ σου· σὺ δὲ υἱὸς καὶ ὑπκρέτης μου.»

Σιωπηλῶς προσέκλινα ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Ἄγίου, ὅστις τότε ἔνευσε τοῖς Τεκρίνοις ν' ἀπέλθωσι. Εἰς ἐξ αὐτῶν μὲ τεταραγμένον βλέμμα προσβλέψας τῷ εἶπε:

« Ἄλλ' ἡμεῖς; δὲν θὰ εἶπης τίποτε καὶ δι-

(1) Τὸ Ἄ λ λ ἄ χ-ο ὁ Ἐ κ π ἔ ρ : ὁ Θεὸς εἶναι μέγας.

ἡμᾶς; Ὁμίλησας δι' ἕν ξινον παιδίον, καὶ οὐδὲν δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι εἴμεθα λαός σου;»

Ὁ μέγας Ἅγιος τότε ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς Τεκρίνους οἵτινες ἐγονυπέτησαν περὶ αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλε τοὺς ἐπομένους λόγους:

« Σὺ ὅστις εὐρίσκεσαι ὑψηλὰ, εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ὅστις εἶπες εἰς τὴν γλῶσσην νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς, σὺ ὅστις εἶπες εἰς τὸ δένδρον νὰ ἀνθίσῃ, σὺ ὅστις ἐπὶ τῶν ὀστέων ἠΰξησας τὴν σάρκα, σὺ ὅστις εἶπες τὰς τρίχας νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς, δημιουργεῖ τῶν δημιουργημάτων ὄνομά σου Πάτερ μου. Δός τὴν εὐλογίαν σου Πάτερ μου. Δώῃ ὁ Κύριος κτήνη, ἄρτον καὶ ἀρχηγόν εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν. Κλίνω τὸ πρὸν ἑνώπιόν σου. Δώῃ ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν του, ὡ δημιουργεῖ τῶν δημιουργημάτων, ὡ οὐρανό!»

Τότε οἱ Τεκρίνοι κατήλθον τοῦ ὄρους χωρὶς νὰ στρέψωσι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὅταν εὐρίθην μὲ τὸν Κιοκτσί ὁ φόβος μὲ κατέλαβε καὶ πάλιν. Ἐκάθησα ἐπὶ τινος λίθου, ἐστήριξα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν δύο χεῖράν μου καὶ συλλογιζόμενος τὸν πατέρα μου καὶ τὴν γλυκαῖαν μητέρα μου, τὸν εὐφυῆ καὶ ταλαίην ἀδελφόν μου καὶ τὴν μελενόφθαλμον ἀδελφήν μου, ὄλον τοῦτον τὸν κόσμον, ὅστις μὲ ἠγάπα καὶ τὸν ὅποιον ἠγάπων ἐπίσης, ἤρχισα νὰ κλαίω. Ἐγὼ καταλελειμμένος ἐν τῇ ἀγρῷ ταύτῃ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ φοβεροῦ τούτου μάγου καὶ γόητος τί θὰ ἀπογείνω; Ἐπεόρησα καλὸν ν' ἀρριωθῶ εἰς τὸν Θεόν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνω τὸ Τεκρίν, ὅπως μᾶς διατάσσει ἡ ἀγία μας θρησκεία, ἀλλ' ἐφοβούμην μήπως ὁ μέγας αὐτός μάγος παρουσιασθῇ ὑπὸ τηριώδη τινα μορφήν καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι αἰτοπρωσίπως ὁ Σατανᾶς ἐμέλλε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου. Κρύψας τὸ πρόσωπόν μου ὑπὸ τὴν μηλωτὴν μου ὠλόλυζεν καὶ ἤμην ἐν ἄκρα ἀπελπισία. Ἐβίβουρον ἐμυατὴν ἀπωλεσλότα ἤμην προωρισμένος διὰ θάνατον. Κατήλθον μέχρι τῆς ἐπιπέδου τῆς Ὀνόνης, ἐπλύθην καὶ ἤρχισα νὰ προσεύχωμαι. Κλίνων τὴν κεφαλὴν ἐζήτησάν ἔλεος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτε ὁ ὕπνος ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Εἶδον καθ' ὕπνον ὅτι ὁ διδάσκαλός μου Χόδζας, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν ἁγίων προσώ-

πων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ἄλῆς, ὁ Λίων τοῦ Θεοῦ, μοὶ ἐφαίνετο ἱππεύων ἐπὶ γαίῳ ἵππου. Ὁ Χόδζας μοὶ εἶπε:

« Μὴ ἀνησύχαι· ὁ Λίων τοῦ Θεοῦ μὲ στέλλει πρὸς σὲ διὰ νὰ εἶπω ὅτι θὰ σοὶ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του· ὅσάκις εὐρεθῆς ἐν κινδύνῳ, ἐν θελήσει καὶ ζητήσει τὴν ἀρωγὴν του, εἴθως θ' ἀποκριθῶ εἰς τὴν παράκλησίν σου, καὶ ἡ νίκη εἶναι ἰδική σου. Ἐψῶσον λοιπὸν τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐγέρθητι.»

Ἠγέρθην μὲ καρδίαν πάλλουσαν ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ ὕψωσας τὴν κεφαλὴν μου εἶδον τὸν Κιοκτσί ἱστάμενον ὀρθὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἔχοντα τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ ὄμου μου.

« Εἶδες ὠραῖον ὄνειρον; μοὶ εἶπε.

— Πῶς τὸ γνωρίζετε, τῷ ἀπεκρίθην ἔντρομος.

— Τὴν πάντα γινώσκω, μοὶ εἶπε μειδιῶν. Εἶδες καθ' ὕπνον ἁγίους τῆς πατρίδος σου καὶ δὲν φοβεῖσαι πλέον δι' ἐμέ. Δὲν ἔχει οὕτω; (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ὁ ἐπισημότερος μεταξὺ ὄλων τῶν Ἑλλήνων ρητόρων εἶναι ὁ Δημοσθένης γεννηθεὶς περὶ τὸ 385 π. Χ. ἐνταῦθα θὰ ὁμιλήσωμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός, προσεγγῶς ὅμως πλείοτερα.

Γνωστὸν πῶς ὁ δεινὸς ρήτωρ ἀπηλλάγη τῆς ἐξαρίας του, ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ πῶς διενεμήθη ν' ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα του τοῦ Μακεδονικοῦ ζυγοῦ. Κατηγορηθεὶς ἔμως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του ὅτι εἶδε λασθήν ὑπὸ τοῦ Ἀρπάλου, ἠναγκάσθη νὰ καταύγῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ εἰκὼν παριστά τὴν σιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Δημοσθένης συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἀργίου ἀλλ' ἦτο πλέον ἀρχαῖ· διότι ὁ Δημοσθένης μαθὼν ὅτι ἤρχοντο ἐναντίον του καὶ μὴ θέλων νὰ παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς ἔπιε τὸ κώνειον καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 322 π. Χ.

ΜΑΪΝ ΡΑΪΔ
ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ.

Α΄.

ΔΙ ΔΥΟ ΕΡΗΜΟΙ.

Αίθιοπία, γῆ τῆς δουλείας!

Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσι ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀφιλοξένου ἐδάφους σου μυριάδες τῶν συμπολιτῶν

μας ὑπέστησαν τύχην ἀθλιεστέραν καὶ αὐτῆς τῆς τῶν μαύρων τέκνων σου: ἔγειναν δούλοι τῶν δούλων σου. Πλησίον τοῦ ποταμοῦ Σενεγάλη, ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς Ἀφρικῆς εὐρίσκεται παραλία τρομερὰ εἰς τοὺς ναυτίλους ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ὁ ναύτης ὡχρηᾶ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τῆς παραλίας ταύτης ἐν ἧ τσοσαῦτα πλοῖα ἐξώκειλαν καὶ τόσοῦτοι ἄνδρες ἀπώλοντο.

Δύο μεγάλοι ἔρημοι ἢ μία τῆς Ξηρᾶς, καὶ ἡ ἑτέρα θαλασσία, ἢ τῆς Σαχάρας καὶ τοῦ Ἄ-

Τέσσαρες ναυαγοὶ καθήμενοι ἐπὶ τοῦ σκάφους διηυθύνοντο πρὸς τὸ ἀμμῶδες τοῦτο ἀκρωτήριον.

Ἀτλαντικοῦ ἐκτείνονται παραλλήλως εἰς μῆκος δέκα μοιρῶν. Ἰδίαι τις μόνον γραμμὴ χωρίζει αὐτάς. Ἡ ἐρημία τῶν ὑδάτων περιπτύσσεται τὴν τῶν ἀμμῶν ἧτις εἶναι ἐπίσης ὡς ἐκείνη ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἐν τῇ ὀνομαστῇ ταύτῃ τῆς

Βαρβαρίας ἀκτῆ πολλοὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὲρξαις.

Τὰ συχνὰ ταῦτα ναυάγια εἶναι ἀποτέλεσμα ρεύματος τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν τάφος εἰς ὅσους ἔσχον τὴν ἀτυχίαν νὰ πλεύσωσι εἰς τὰς παραλίας ταύτας.

Ἡ αἰτία τοῦ ρεύματος τούτου εἶναι ἀπλῆ ἐν τούτοις ἀπαιτεῖ ἐπεξηγήσιν τινα καθότι ἀπάδει ὄχι μόνον εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῆς κεντρόφυγος κλίσεως, ἧτις ἀποδίδεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ. Προέρχεται ἐκ τῆς θερμότητος τῆς Σαχάρας ὑπὸ τὸν τροπικὸν οὐρανόν, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐπιδράσεων τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς χλόης αἰτίνες ἀπωθοῦσι τὴν θερμότητα, ἐκ τοῦ καυστικοῦ ἀέρος ὅστις πνέει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Ἐκ τῆς ψυχροτέρας ἀτμοσφαιρας ἦν πέμπει ὁ Ἀτλαντικός, καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἀνατολὰς ὁρμῆς τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης.

Μεταξὺ τῶν τοσοῦτο γνωπτῶν ἀκρωτηρίων τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Λευκοῦ, ἐπεκτείνεται στενὴ γλῶσσα ἄμμου πολλὰ μίλλια πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀπεξηραμένη, λευκανθεῖσα ἐκ τοῦ τροπικοῦ ἡλίου καὶ ὁμοία πρὸς γλῶσσαν ὄφρα, ἐκτεινόμενη πρὸς τὴν θάλασσαν.

Β.

ΟΙ ΝΑΥΤΑΙ.

Μίαν ἐσπέραν τοῦ Ἰουνίου τέσσαρες ναυαγοὶ διηθύνοντο πρὸς τὴν ἀμμώδη ταύτην ἕκραν. Εὐτυχῶς δι' αὐτοὺς μόλις ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν θυγῶν αἰτίνες ἐκτείνονται εἰς λευκὰ κύματα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς ἠπείρου ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσι τῇ βοήθειᾳ τηλεσκοπίου, τὸν χαρακτήρα τῆς μαύρης ταύτης ἄκρας ἧτις προσήγγιζε πρὸς τὴν ἀκτίαν.

Ἄλλ' οἱ ναυαγοὶ ὅσῳ καὶ ἂν προσήλουν μακρὰν τὰ βλέμματά των δὲν ἐβλεπον παρὰ τὴν λευκὴν ἄμμον καὶ τὸ κυανῶν ὕδωρ.

Πλοῖον ἐβυθίσθη πλησίον τῆς ἀκτῆς ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας, ἧτις πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχε συμβῆ· πλοῖον καὶ πλήρωμα ἦσαν ἀναμφιβόλως θύματα τοῦ ναυαγίου.

Τρία ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων ἔφερον τὸ αὐτὸ ἐνδυμα· οἱ ἐκ κυανοῦ ἐριούχου ἐπενδύται των κεκοσμημένοι διὰ χαλκίνων κομβίων, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος πέτασσοί των κεκοσμημένοι διὰ χρυσοῦ συρητίου καὶ τὰ ἐπὶ τῶν χειλέων των σήματα στέμμα καὶ ἄγκυρα, ἀνήγγειλον ὅτι ἦ-

σαν ναῦται τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Ἐφαίνοντο ὅτι ἦσαν σχεδὸν τῆς αὐτῆς ἡλικίας· ὁ νεώτερος θὰ ἦτο δεκαεπταετής.

Ἀναμφιβόλως ἀνήκων εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἀλλ' αἱ φυσιογνωμίαι των ἐδείκνυον ὅτι ἦσαν διαφόρου ἐθνικότητος· ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τοῦ πρώτου βλέμματος ἀνεγνώριζέ τις ἐν αὐτοῖς τὸν Ἄγγλον, τὸν Ἰρλανδοῦν καὶ Σκῶτον καὶ ἐκ περιήρχετό τις ὅλον τὸ ἠνωμένον βασιλεῖον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρη τρεῖς καθαριότερους τύπους.

Ὄνομάζοντο Ἑρρίκος Βλουντ, Τερέντιος Ὀκόνορ καὶ Κολῖνος Μάκφερσον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τέταρτον ναυαγόν, αἱ ἡλικίαι τῶν τριῶν συντρόφων του ὁμοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσωσι τὴν ἑαυτοῦ· ἡ γλῶσσά του ἔθεταν εἰς ἀμφιβολίαν καὶ τὸν δικσιμότερον γλωσσολόγον. Οὔτε διὰ τῶν λόγων του, οὔτε διὰ τοῦ ὕφους του ἠδύνατο νὰ προμαντεύσῃ ποῖον ἐκ τῶν τριῶν βασιλείων ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ γεννήσῃ τὸν ἄνδρα. Ὅπως ὅποτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀνεδείχθη ἦρας τῆς βρετανικῆς θαλάσσης· ἀλλὰ μὲ πρῶτον βλέμμα δὲν ἠδύνατό τις νὰ προμαντεύσῃ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐφόρει ἐνδυμασίαν ναύτου καὶ ὀνομάζεται Μπίλ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπῆντα συχνάκις ἐν τοῖς καταλόγοις τοῦ πλοίου ἔλαβεν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν· ἐντὸς τοῦ πλοίου τὸν ὀνομάζον Γερο-Μπίλ.

Γ.

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΟΦΕΩΣ.

Πλοῖον πράγματι ἐβυθίσθη, καταδρομικὴ κορβέττα μεταβαίνουσα εἰς Γουινέαν. Καταληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπικινδύνου ρεύματος περὶ τοῦ ὁποῖου ὠμιλήσαμεν προσέκρουσεν εἰς σωρὸν ἄμμου καὶ ἐβυθίσθη σχεδὸν στιγμηδόν. Παρευθὺς αἱ λέμβοι κατεβιάσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ πλήρωμα ἔτρεχεν ἐνθὲν κακεῖσε· ἄλλοι ἐκρεμάσθησαν εἰς τὸ σκάφος, ἄλλοι εἰς σανίδας· ἀλλ' ἔφθασαν εἰς τὸ παράλιον; οὐδεὶς ἐκ τῶν ναυγῶν θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τοῦτο.

Ἐγίνωσκον μόνον ὅτι ἡ κορβέττα εἶχε καταβυθισθῆ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των. Ἐπλεον ὅλην τὴν μακρὰν ταύτην νύκτα·

Πολλάκις τὰ κύματα ἀπέσπων αὐτούς ἀπὸ τοῦ προσωρινοῦ στηρίγματός των καὶ πολλάκις ἐκαλύπτοντο καθ' ὄλοκληρίαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ὅταν ἔφθασεν ἡ πρωΐα εὐρέθησαν μόνοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ.

Ἡ καταιγὶς ἔπαυσε καὶ, προμηνύετο ἡμέρα αἰθρία καὶ ἥρεμος· ἀλλ' ἡ παραχῆ τῆς θαλάσσης ἔπαυσε βραδύτερον· τότε μεταχειριζόμενοι τὰς χεῖρας ὡς κώπας, ἤρχισαν νὰ πλέωσι.

Ἐβλεπον μόνον οὐρανὸν καὶ θάλασσαν· ἐπεθύμουν νὰ προχωρήσωσι πρὸς ἀνατολάς, διότι μόνον πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἤλπιζον νὰ εὕρωσι γῆν· ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ χαμηλόνῃ καὶ τοῖς εἰδείκνυε τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἐμελλον νὰ λάβωσι.

Μετὰ τὸν ἥλιον οἱ ἀστέρες τοῖς ἐχρησίμευον ὡς ὁδηγοὶ καὶ καθ' ὄλην τὴν δευτέραν νύκτα τοῦ ναυαγίου των ἐξηκολούθουν νὰ διευθύνωνται πρὸς ἀνατολάς.

Ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε καὶ πάλιν, ἀλλ' ἡ ὄψις τῆς θαλάσσης δὲν εἶχεν ἀκόμη τέρψει τοὺς ὀφθαλμούς των. Ὑποφέροντες ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης, κεκμηχότες ἐκ τῶν συνεχῶν ἀγώνων, ὑπεχώρησαν τέλος εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Ὁ ἥλιος ὑψοῦτο εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ αἱ ἀκτῖνες διεπέτρων τὰ διαυγῆ ὕδατα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔπλεον, ὅτε παρετήρησαν ὑπὸ τὰ ὕδατα τὴν λάμψιν λεπτῆς ἄμμου. Ἦτο τὸ βῆθος τῆς θαλάσσης ὀλίγων μόλις ὄργυιῶν.

Τόσον χαμηλὰ ὕδατα ἐσήμαινον ὅτι ἡ παραλία ἦτο πλησίον· ἐνθαρρυσθέντες ὑπὸ τὰς ιδέας ταύτης, ἐδιπλασίασαν τὰς προσπάθειάς των.

Ἀλλὰ πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐτι ἀπεφάσιταν νὰ προχωρήσωσι. Εὐρίσκοντο πλησίον τοῦ τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου, σχεδὸν ὑπὸ τὴν γραμμὴν ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ὁ ἥλιος ἐν τῷ ζενίθ ἐξήκοντιζετο ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των. Τὰ σώματά των δὲν ἔκαμνον σκιάν.

Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔμειναν ἐν σιωπῇ καὶ ἀπραξίᾳ, καὶ ἀφέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ρευμάτων. Οὐδὲν ἕτερον ἠδύνατο γὰρ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν. Ἐπρεπε νὰ περιμείνωσι.

Ἐὰν ἠδύναντο νὰ ὑψωθῶσιν τρεῖς πόδας ὑπεράνω τῆς θαλάσσης ἤθελον ἰδεῖ τὴν γῆν, ἀλλ' οἱ

ὄμοί των εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ἡ κορυφὴ τῶν λόφων ἦτο ἀόρατος ἐκ τῶν ὕδατων.

Ὅταν ὁ ἥλιος καὶ πάλιν ἔδυσε, ἤρχισαν νὰ κωπηλατῶσι διὰ τῶν χειρῶν, ὠθούμενοι πάντοτε πρὸς ἀνατολάς. Αἰφνης, αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τοῖς εἰδείξαν λεπτά τινα σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ὑψούμενα εἰς τὸν Ὠκεανόν.

Ἦσαν νέφης; Ὅχι; αἱ κορυφαὶ των ἔκοπτον τὸν οὐρανὸν διὰ φωτεινῆς γραμμῆς. Θὰ ἦσαν λοφίσκοι χιόνος ἢ ἄμμου, ἄμμου, διότι δὲν ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν χιόνων.

Ἡ φωνή: Γῆ! διέφυγεν ἐκ τῶν χειλέων ὄλων. Αἱ προσπάθειαι των ἐπανελήφθησαν, τὸ σκάφος ἔπλεε ταχύτερον ἐπὶ τοῦ ὕδατος· πείνα, δίψα καὶ κάματος ἐλησμονήθησαν.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἐνόμιζον ὅτι εἶχον πολλὰ ἔτι μίλια νὰ διανύσωσιν ὅπως φθάσωσιν εἰς τὴν παραλίαν, ἀλλ' ὁ γερο-Μπίλ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξέβαλε χαρμόσυνον φωνὴν, τὴν ὁποίαν ἐπανελάβον καὶ οἱ συνοδοὶ του· εἶδον τὸ μακρὸν ἀμμῶδες ἀκρωτήριον, ὡς φιλικὴν χεῖρα ἐκτεταμένην ἐπὶ τῶν ὕδατων διὰ νὰ τοὺς εὐχρηθῇ τὸ ὡς εὖ παρέστητε.

Ἡμερῶδες ἐγένετο καὶ ἄλλη ἀνακάλυψις ἐπειδὴ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μένωσιν ἔφιπποι ἐπὶ τῶν σανίδων, αἱ κνῆμαί των ἐκρέμαντο ἐκατέρωθεν, ἤδη δὲ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησίν των εἶδον ὅτι οἱ πόδες των ἤγγιζον ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Καὶ οἱ τέσσαρες κατέλιπον ἀμέσως τὴν ὀχληρὰν θέσιν, ὤθησαν τὸ σκάφος των. Ἐβυθίσθησαν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐσταμάτησαν μόνον ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς χερσονήσου.

Ἐσκέφθησαν ὅτι ὑποφέρουσι ὑπὸ πείνης καὶ δίψης ἡ πρώτη των φροντίς ἦτο νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω διὰ νὰ ζητήσωσι τροφὴν καὶ ὕδωρ. Ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς ἐπιβλητικωτέραν ἀνάγκην τὸν ὕπνον. Ἐπὶ πεντήκοντα ὥρας δὲν εἶχον κλείσει τοὺς ὀφθαλμούς διότι εἰάν μίαν στιγμὴν ἐπραττοῦ τοῦτο, θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον τοῦ θεατοῦ.

Ἐξηπλώθησαν καὶ οἱ τέσσαρες ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμέσως.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΡΕΡΓΑ.

—ο—

Πότε ένυμφεύθησαν οί μεγάλοι
άνδρες;

Ὁ Σαικτπῆρος εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, ὁ Φραγκλίνος 24, ὁ Μοζάρ 25, ὁ Δάντης, ὁ Καίπλερος, ὁ Βούρκε, ὁ Ουάλτερ Σκώτ 26, ὁ Τυχοβράχης, ὁ Βύρων. ὁ Ουάσιγκτων, ὁ Βιναπάρτης 27, ὁ Στέρν 28, ὁ Λιναῖος καὶ ὁ Νέλσον 29, ὁ Ὁγάρθ καὶ Πήλ 32, ὁ Δαβὺ 33, ὁ Ἀριστοτέλης 36, ὁ Ουέλιγκτων 37, ὁ Βίλβερους 38, ὁ Λούθηρος 42, ὁ Ἄδισσον 44, ὁ Γιούγκ 47, ὁ Σβάίφ 49, ὁ Βυρφών 55 καὶ τέλος ὁ γηραιὸς Θόμπων Πήρ 120 ἐτῶν· καὶ μήπως νομίζετε ὅτι ἀπέθανε τὴν ἐπαύριον; Ὅχι, ἔζησεν ἀκόμη τριάκοντα δύο ἔτη.

* *

Τὰ εἰσοδήματα τῶν αὐτοκρατόρων:

Ἴδου κατάλογος τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τινῶν αὐτοκρατόρων τῆς Εὐρώπης: ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας 125 χιλιάδας φρ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας 50, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας 41 χιλ. ὁ Σουλτάνος 90 χιλ. ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας 34,500, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας 32 χιλ. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου 8,125.

* *

Πλησίον λιμένος:

Ναύτης βλέπει διαβάτην τινα ἑβραϊκῆς μορφῆς τὸν πλησιάζει καὶ χωρὶς νὰ τῷ εἶπῃ λέξιν τῷ δίδει ἕν ράπισμα ἐκ τῶν ἡχηροτάτων.

Ὁ Ἰσραηλίτης καταλαμβάνεται φυσικῶς ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐρωτᾷ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐρραπίσθη.

— Τὸ ἔθνος σου, ἀπεκρίθη ὁ ναύτης, ἐσταύρωσε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰ. Χριστὸν καὶ τὸν ὑπερασπίζομαι.

— Ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὲν πταίω ἐγώ, ἀποκρίνεται ὁ Ἰσραηλίτης, τοῦτο συνέβη πρὸ 4850 ἐτῶν.

— Μὰ φίλε μου! ἐπιφωνεῖ ὁ ναύτης, δὲν πταίω διότι μόλις ἐγὼ τὸ ἔμαθον χθές.

* *

Πρόσθετος ρίς.

Σπουδαία χειρουργικὴ ἐγχείρισις ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Βελβού τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τινος νέου ὀνόματι Θωμᾶ

Κούλτερ, τοῦ ὁποῖου τὴν ρίνα εἶχε καταράγει καρκίνος. Λοιπὸν προσεκάλεσε ἕνα χειρουργόν, ὅστις τῷ προσέθηκε νέαν ρίνα. Ὅστις ἀνέγνωσε τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἐδμόνδου Ἀβούτ ἡ ρίς τοῦ συμβολαιογράφου δὲν θὰ παραξενυθῆ ἄμα ἀνεγνώσῃ τὰς ἄνω γραμμάς. Τὸ περίεργον ὁμοῦς ἐνταῦθα εἶναι ὅτι ἡ ρίς τοῦ Κούλτερ κατεσκευάσθη δι' ἐνὸς τῶν δακτύλων του. Ἐκοψαν τὸν μεσαῖον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς του καὶ ἐξέβαλον τὸν ὄνυχον. Ἐπουλωθείσης τῆς πληγῆς, ἔκοψαν τὰς δύο ἄνω φάλαγγας τοῦ δακτύλου καὶ ἐσχημάτισαν αὐτὸν ἐν εἰδει ρινός, τὴν ὁποίαν ἐρήθμισαν ἐπὶ τινος δερματοῦ, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ ὄργανον τοῦτο. Ἐνα μῆνα μετὰ ταῦτα ἡ φύσις ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης καὶ ὁ δάκτυλος μεταβλήθη εἰς κομφοτάτην καὶ ὡραίαν ρίνα. Ὁ ἰκνὸς χειρουργὸς ὅστις ἐπέτελλε τὴν ἐγχείρισιν ταύτην ἐλπίζει ὅτι τὸ ἔργον του θὰ στεφθῆ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὸ μόνον, ὅπερ φοβεῖται τις εἶναι μήπως ἀναφανῆ ὁ ὄνυξ εἰς τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀφῆρέθη καὶ τότε ὁ Κούλτερ θὰ ἔχη καὶ ἕνα ὄνυχον εἰς τὸ ἄκρον τῆς ρινός του. Ἀλλὰ προτιμότερον τοῦτο παρὰ νὰ ἦναι τις ἄνευ ρινός.

* *

Τοκογλύφος. Πάτερ ἄγιε, κελὸν εἶναι νὰ κηρύξῃς κατὰ τῶν τοκογλύφων.

Ἰεροκῆρυξ. Ἀλλὰ... μὲ εἶπαν...

Τοκογλύφος. Σὲ εἶπαν τὴν ἀλήθειαν, πάτερ.

Ἰεροκῆρυξ. Λοιπὸν θέλεις νὰ παύσῃς;...

Τοκογλύφος. Ἐγώ;... Ὅχι.—Θέλω νὰ κάμω τοὺς ἄλλους νὰ σώσουν διότι ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν μὲ καταστρέφει.

* *

Τί ἔκαμες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως; ἠρώτησεν ὁ Ναπολιὸν τὸν κύριον Δέ Κομμίγγ συμμαθητὴν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ὑπηρέτησες εἰς τὸν στρατόν;

— Ὅχι, Μεγαλειότατε;

— Ἠκελούθησες λοιπὸν τοὺς Βουρβόνους εἰς τὴν ἐξορίαν;

— ὦ! διόλου Μεγαλειότατε, ἔμεινα εἰς τὸν τόπον μου καλλιεργῶν μικρὸν τμήμα τὸ ὁποῖον ἔχω.

— Μεγαλειτέρα ἀνοησία, κύριε· ἔπρεπε κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ταραχῆς νὰ ἐκτεθῆς ἢ οὕτως ἢ ἄλλως. . . . Τί θέλεις τώρα.

— Μεγαλειότατε. ταπεινὴ θέσις εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς μικρᾶς πόλεως πληροῖ. . . .

— Καλὰ, Κύριε, θὰ τὴν ἔχῃς καὶ μείνε εἰς αὐτήν. Εἶναι δυνατόν νὰ ἤμην συμμαθητὴς τοιοῦτου ἀνθρώπου! εἶπεν ὁ Ναπολέων ἀποχωρῶν· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήτῃ τὴν ὕπαρξιν ἀνευ φιλοδοξίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ.

Ὅλοι νομίζουσιν ὅτι μία ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐφευρέσεων τοῦ 10' αἰῶνος εἶναι καὶ ἡ τῶν θωρηκτῶν πλοίων· καὶ ὁμοίως πρὸ τριῶν αἰώνων εὐρίσκωμεν ἐν χρήσει αὐτά. Ὁ Βότης, ὁ ἱστορικὸς τοῦ τάγματος τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ ποιεῖται λόγον περὶ τινος πολεμικῆς τριήρους, τὴν ὁποίαν εἶχον κατασκευάσει οἱ ἱππῶται καὶ τὴν ὁποίαν εἶχον τεωρηγμένην μὲ μόλυβδον ἐναντίον τῶν σφαιρῶν. Ἡ τριήρης αὕτη κατασκευάσθη ἐν Νικαίᾳ τῷ 4530 καὶ συνώδευσεν τὸν μίγαν στόλον, τὸν ἐξαπέστειλεν ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος Ε'. ἐναντίον τῆς Τύνιδος πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκθροισθέντος ὑπὸ τοῦ Βαρβαρέτσου Μελλεχασάν.

Μετὰ τινῶν ἡμερῶν πολιορκίαν ὁ στόλος οὗτος ἠγεῖτο ὁ Ἀνδρέας Δόριος ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου τὴν Τύνιδα· εἰς τὴν ἄλωσιν δὲ αὐτῆς συνετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ θωρηκτὴ τριήρης, ὀνομαζομένη Ἁγία Ἄννα. Εἶχε δὲ ἐξ καταστρώματα, τριακισίους ναύτας καὶ φοβερὸν πυροβολικόν.

Πρὸς τούτοις εἶχε μικρὰν ἐκκλησίαν χωρῶσαν ὅλον τὸ πλήρωμα, αἵουσαν ὑποδοχῆς, ἀρτοποιεῖον καὶ ὀπλοθήκην. Τὸ μᾶλλον περιεργείας ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ θώραξ τῆς τριήρους οὐδόλως προσεβλήθη ἐκ τῶν σφαιρῶν, μολοντί τὸ πλοῖον ἀνθίστατο διηρικῶς κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Τ Ε - Ρ Ε - Ρ Ε.

Ὅσοι ἐπισκέπτονται τοὺς ναοὺς κατὰ τὰς μεγάλας τελετὰς θὰ ἐχασμήθη τις πολλάκις ἀκροώμενος τοῦ ψάλτου ἐνθουσιωδῶς ψάλλοντος τὸ τέ-ρ-ε-ρ-ε. Ἴδου ἡ καταγωγὴ αὐτοῦ. Τὸ τέ-ρ-ε-ρ-ε εἶναι λέξις λατινικὴ σημαίνουσα βασιλέα· εἰς τὰς μεγάλας τελετὰς καὶ πανηγύρεις οἱ ψάλται τοῦ Παλατίου ἐπευφημοῦντες καὶ πολυχρονοῦντες τὸν αὐτοκράτορα ἔψαλλον τοὺς καταλλήλους ὕμνους, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων παρέτεινον οἱ ψάλται τὸ κράτημα τοῦ τέ-ρ-ε-ρ-ε (Βασιλεῦ).

Μετὰ τοῦ τε-ρε-ρε μετεχειρίζοντο—καὶ μεταχειρίζονται ἀκόμη—τὸ νανέ-νανά (λέξις ἑβραϊκὴ σημαίνουσα «Σῶσον δὴ(Θεὲ) Σῶσον»).

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας μουσικοὺς εἶχον τὰ τῶν Φορμίγγων καὶ Κιθαρῶν τερετίσματα.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν σώζονται ἀκόμη πολλοὶ παράδοξοι νόμοι ἐκ τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς. Οἱ μὲν ἐντέλλονται νὰ μαστιγόνωσι τὸν ἐνοχον μέχρι αἵματος, οἱ δὲ νὰ στίξωσι τὸ μέτωπον διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου, ἄλλοι νὰ κόπτωσιν εἴτε τὰ ὦτα καὶ τὴν ρῖνα, εἴτε τοὺς πόδας εἴτε τὰς χεῖρας. Εἰς ἐκ τῶν παραλόγων τούτων νόμων παρέχει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἄνδρα νὰ δέρῃ τὴν γυναῖκά του. Καὶ ναὶ μὲν οἱ εὐγενέστεροι τῶν Ἀγγλῶν δὲν προσέχουσιν εἰς τὸν ἀνόητον τοῦτον νόμον, ὅστις ἀτιμάζει ἐπίσης καὶ τὰ δύο γένη· ἀλλ' ὁ λαὸς ὅστις ἐμμένει πάντοτε εἰς τὰ ἀρχαῖά του ἔθιμα ἀναφέρει συχνάκις τὸν νόμον τοῦτον καὶ δὲν λείπει πολλάκις καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς πρᾶξιν. Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν.

Ἄλλος νόμος δεικνύων τὰ παχυλὰ ἦθη τῶν βαρβάρων αἰώνων, παρέχει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἄνδρα νὰ πωλῇ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ πρέπει καὶ αὕτη νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο. Ὁ νόμος οὗτος ἐκτελεῖται καὶ σήμερον. Ὁ ἄνθρωπος φέρει τὴν γυναῖκά του εἰς τὴν ἀγορὰν σύρων αὐτήν διὰ σχοινοῦ εἰς τὸν λαιμὸν (κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ νόμου) ὡς κτήνη· ἀκολούθως δὲ τὴν ἐκθέτει εἰς πλειστηριασμὸν καὶ αὕτη παραδίδεται εἰς τὸν

ὅστις προσφέρει περισσότερα, συνήθως εἰς ἐλαχίστην τιμήν, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶναι μόνον διὰ τὸν τύπον. Διάφορα τοιαῦτα περιστατικά ἀναφέρονται περὶ τῆς ἀξιωματέμου ταύτης συνηθείας. Πρὸ ὀλίγων χρόνων συνέβη μίᾳ τῶν σκη-

νῶν τούτων, καθ' ἣν ἀνὴρ τις τεσσαρακοντούτης φαινόμενος κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἦλθε περὶ τὰς ἑννέα ὥρας τῆν πρωΐαν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Νιου-Ίσλίγκτων μὲ νύαν, γυναῖκα ἔχουσαν εἰς τὸν λαιμὸν σχοινίον μὲ τὸ ὅποιον τὴν ἔσυρεν. Ἐνῶ

Ὁ Αυτοκράτωρ τῶν Ζουλοῦς Κετσιάγιος ἐνδυθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων εὐρωπαϊκὴν στολήν.

δὲ ἠτοιμάζετο νὰ τὴν ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν μεσολάβησαντες τινὲς ἠναντιώθησαν εἰς τὴν πώλησιν. Δυσανεστηθέντες τὸ ζεῦγος τοῦτα ἐμβήκαν εἰς ἄμαξαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν Σμαιτφίλδ. Ἐκεῖ δὲ κατ' ἀργὰς μὲν προσεφέρθησαν πέντε σελίνια, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ δυστυχεὶς ἐπώληθη εἰκοσιεξ σελίνια.

Ὁ ἀνὴρ ἐπιστρέψας εἰς τὸν οἶκόν του ἐκάλεσε τὸν γέροντα καὶ ἐπέλεξε τὴν ὑπόθεσιν του καὶ ἔλεγεν ὑψηλοφώνως ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο ἡ ὡραιότερα τῆς ζωῆς του.

Καὶ ἄλλου εἴδους τοιοῦτοι νόμοι ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν Π. χ. ὑπάρχει τοιοῦτος νόμος γραφείας κατὰ τῶν μάγων τῷ 1603, ὅτι ὅστις ἀ-

ποδειχθῆ ὅτι συνεβουλεύθη κακοποιὸν πνεῦμα, ὅτι συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ. ὅτι ἔκαμε γρήσιν αὐτοῦ ἢ ὅτι ἔκαμε πληρωμὴν εἰς αὐτὸ διὰ τὰς ὑπηρεσίας του, καταδικάζεται ἀμέσως εἰς θάνατον. Ἐπίσης καταδικάζεται εἰς θάνατον ὅποιος ἐκθάψῃ σῶμα ἀνδρός, γυναικὸς ἢ παιδίου καὶ ὅποιος ἐκβάλλει τὸ δέρμα, τὰ ὀστά ἢ ἄλλο τι διὰ τὰ κάμη μαγείαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Εἰς τὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἠλεκτροτεχνικῆς ἐταιρίας, ἣτις συνῆλθεν ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ καθηγητοῦ Στεφάν, διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, ὁ καθηγητὴς Σίεμενς ἐπρότεινε τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου ἐν Βερολίνῳ. Τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα θὰ τεθῆ ἐπὶ ἐλαφρῶν μεταλλίνων στιλῶν, ἢ δὲ κίνησις θὰ γίνηται τῇ βοήθειᾳ νεωστὶ ἀνακαλυφθείσης δυναμιτικῆς μηχανῆς. Τὸ νέον τοῦτο σιδηροδρομικὸν σύστημα ἐξετέθη πέρυσιν ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει τοῦ Βερολίνου.

— Καθ' ἃ ἀναγγέλλουσιν ἐκ τοῦ Ἁγίου Δομενίκου νέα ἡφαιστείου ἐκρηξις ἀνεφάνη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

— Αἱ εἰς τὴν ἰσπανικὴν μετάφρασιν τῶν ἐλληνικῶν καὶ λατίνων κλασσικῶν συγγραφέων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἐκ γαλλικῶν μεταφράσεων. Ἦδη ὁ Δὸν Ἰοσὲ Σανταλό ἀνέλαβεν ἐν Μαδρίτῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς «Κλασσικῆς Βιβλιοθήκης» ἣτις ἐκτὸς τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς νεωτέρας φιλολογίας θὰ περιέχῃ καὶ τεσσαράκοντα κλασσικοὺς ἑλληνας μεταφρασθέντας ἐκ τῆς πρωτεύου γλώσσης. Ἐκτὸς τοῦ Ἀριστοτέλους Θεοφράστου, Ἰπποκράτους θὰ δημοσιευθῶσι καὶ ὀλόκληρα τὰ ἔργα καὶ ἄλλων συγγραφέων καὶ ποιητῶν.

— Σπουδαιότατη καὶ ἀρκετὰ περίεργος εἰδησις ἐξ Ἀμερικῆς. Ἐν Ἰόβα (Βόρειος Ἀμερικὴ) ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων παρεδέχθη ἀπόφασιν ἀφορῶσαν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ συνταγματικοῦ νόμου.

α Ὅπως καταστήσωσι καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλεκτοὺς ὡς βουλευτάς. Ὁδὴ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ πραγματοποιεῖται ὅτι ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ὄνειρον.

— Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 ἐπιτηρίδος τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρου ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς γεωγραφικῆς ἐ-

ταιρίας καὶ πολλῶν φυτιολόγων ἐξεδόθη «Ἐπιθεώρησις τῶν ἐπιστημονικῶν περιηγήσεων καὶ ἐκδρομῶν κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλεύοντος τσάρου.»

— Ἐν Λονδίνῳ συνέστη νέα Ἐταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐταιρία τοῦ Ραβελαί» σκοπὸν ἔχουσα τὴν διάδοσιν τῆς σπουδῆς τοῦ Ραβελαί, τὸν σχηματισμὸν ραβαιλιανῆς βιβλιοθήκης καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ ἔργων.

— Ὁ γνωστὸς φιλόσοφος Ἐρνέστος Ρενάν προσκληθεὶς εἰς Λονδίνον θὰ μεταβῆ μετὰ τὰς ἐιορτὰς τοῦ πάσχα, ὅπως ἀρχίσῃ τὰς δημοσίας αὐτοῦ διαλέξεις «περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ρώμης ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ.»

— Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Φεβρουαρίου ἀναφέρει:

Τὰ μέλη τῆς ἐκδρομῆς τῆς Βέγας (σπουδαιότατη σουηδικὴ ἐκδρομὴ εἰς τὰς πολικὰς χώρας) ἀφίκετο σήμερον εἰς Ρώμην. Ἐν τῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων καθιδρυμάτων τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, ἀξιωματικοὶ, βουλευταὶ καὶ οἱ ἐν Ρώμῃ παρεπιδημοῦντες Σουηδοὶ παρῆσαν ἐπίσης ἐν τῷ σταθμῷ.

Οἱ νύκτι ἐπευφημήθησαν.

Ἀκολούθως οἱ σπουδασταὶ μετέβησαν πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς σουηδικῆς πρεσβείας κράζοντες «Ζήτω ἡ Σουηδία.» Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ πρέσβυς τῆς Σουηδίας ἔδωκε μεγαλοπρεπὲς δεῖπνον.

— Ἐν Παρισίοις ἐγένετο μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον ἐπὶ τῇ ἐπιτηρίδι τῆς 24 Φεβρουαρίου 1848. Τὴν προεδρείαν εἶχεν ὁ διάσχος Βίκτωρ Οὐγώ.

— Ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις οἱ δύο πρώτοι τόμοι τῶν «ὑπομνημάτων τοῦ Μεττερνίχου.» Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα διαιροῦνται εἰς τέσσαρα μέρη: 1ον 1773—1815 ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μεττερνίχου μέχρι τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης (ἡ περίοδος αὕτη περιλαμβάνεται ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι δύο τόμοις) 2ον 1816—1848. 3ον 1848—59 τὸ τέταρτον μέρος περιέχει διάφορα ἔγγραφα. Τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον μέρος τῶν ὑπομνημάτων θὰ δημοσιευθῶσι μετ' ὀλίγον. Τὸ ἔργον, ὡς γνωστὸν, δημοσιεύεται εἰς τὴν γερμανικὴν, ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν.

— Ἐν Βουξέλλαις ἐτελεύτησε τὴν 30 Ἰανουαρίου ὁ Παῦλος Δεβὼ εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν. οὗτος εἶναι εἰς τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν τῆς βελγικῆς ἐθνότητος μεταξὺ δὲ τῶν σπουδαίων αὐτοῦ ἔργων διακρίνεται τὸ δίτομον αὐτοῦ σύγγραμμά «Μελέται ἐπὶ τῶν κυριωτέρων συμβάντων τῆς ρωμαϊκῆς ἱστορίας.»

— Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας, ἐώρτασε τὴν 12 Ἰανουαρίου τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἐθρυσέως του.

ΠΟΡΕΥΕΤΕ

Ὅτε ροδόχρους ἡ Ἥως καὶ ἐστεμμένη κρίνα
Εἰς τοῦ Ἥλιου τὴν λεπτήν καὶ πρωϊνὴν ἀκτῖνα
Ἀνοίγει πύλην κάμπουσαν μεγάρου περιφρῶσου.
Δὲν φέρεῖ εἰς τὴν μνήμην σου τὴν λέξιν: ἐνθυμήσου;

Ὅτε ἡ νύξ τὸν μέλαινα μανθῶνα τῆς ἀπλόνει
Καὶ τῆς σελήνης φῶς ἔδω τὰ ὕδατ' ἀργυρέναι.
Ὅτε εἰς ὄνειρον τερπνὴν βυθίζετ' ἡ ψυχὴ σου
Τῆς αὔρας γλυκῆς ψέθουρος σοὶ λέγει: ἐνθυμήσου;

Ὅτε ρεμβὴ εἰς σκιερὸν καὶ ἄβατον ἀνθῶνα
Ἀκούεις τὴν μελίφθογγον τοῦ ὄσους ἀηδένα,
Μὴ εἰς τὰ βάθη τοῦ φθαροῦ ἐκαίνο παραδείσου
Τὸ ἄσμα τῆς αἰώνιον δὲν ψάλλει: ἐνθυμήσου!

Ὅτε τῶν δένδρων πίπτοντα, ὡγρὰ τὰ ἄλλα
[βλέπετε

Ὅτε τὸ πᾶν καλύπτεται ὑπὸ θανάτου σκιδέρας.
Μὴ ἡ σκιδὴ πρὸ μνήματος θρηγούσης κυπαρίσσο
Τὸ πίπτον φύλλον, ὁ Βορρᾶς, δὲν λέγουσιν: ἐνθυ-
[μῆσου]

Ὅτε εἰς κοίτην γλυκεράν ὁ ρυαὶς κελαρίζει
Καὶ μυρεβόλος Ζέφυρος σ' τὰ ἄνθη πεπεργί
Μὴ ἡ πνοὴ του καὶ αὐτὰ τὰ ἄνθη τῆς ροδῆς σου
Τοῦ ὕδατος ὁ μέρμυρος, δὲν λέγουσιν: ἐνθυμήσου;

Ὅτε μακρὰν σου ἀκαμπτος μετ' ὁδηγήσῃ Μοῖρα
Καὶ συντριβὴ στεναζούσα ἡ νεκρά μου λύρα
Μὴ δάκρυ ἐν οἱ μαγικοί θὰ χύσουν ὀφθαλμοί σου
Μὴ ἡ καρδίκα πάλλουσα θὰ σ' εἶπῃ: ἐνθυμήσου;

Ὅτε τῶν πόνων πλησμονὴ συντριβὴ τὴν καρδίαν
Καὶ εἰς τοὺς τάφους ἡ ψυχὴ ζητήσῃ ἡρεμίαν
Μὴ θὰ προσέλθῃ ἐνδάκρυς ἡ ἀφελὴς μορφή σου
Νὰ γράψῃ εἰς τὴν πλάκα μου τὴν λέξιν: ἐνθυμήσου;

ΝΙΚΟΚΛΗΣ Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ.

Ἡ ΜΑΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΘΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΗΣ.

... Τρία παιδιὰ τῆς πέθαναν κ' εἶχε κρυφὸ καμῆρι
τὸ τέταρτο τὸ πλιὸ μικρὸ μιά μῆρα μαυρισμένη
μά ἦλθε ὁ Χάρος ἔξαφνα κ' ἐκαίνο γιὰ νὰ πάρῃ
καὶ νὰ τὸ σώσῃ δὲν μπορεῖ μὲ θρήνους ἢ καυμένους.

Ἡέρασαν χρόνοι, θλιβερῆ, μετ' σῶμα κυρτωμένο
Ἀπὸ τὴν λύπη καὶ ὡγρῆ, εἰς τὸ νεκροταφεῖο
Ἐπῆγε γιὰ νὰ τὸ ἰδῇ καὶ τώρα, ξεθαμμένο,
Κι' ἀπὸ τὸ μνήμα τὸ ζητεῖ, ποῦ τοῦγενε, τὸ κρῖο.

« Γιὰ τίς μου τὸ μενάκριδο τί ἔκαμῃ παιδί μου,
ποῦ ἄλλοτε σοῦ ἔδοσα λαχταριστὰ μετ' ὄνο;
Τὸ θέλω γιὰ νὰ τὸ ἰδῶ, τὸ πόνεσε ἡ ψυχὴ μου,
Μητέρα καὶ δὲν τῶγ' ἰδεῖ ἔδω καὶ τόσο χρόνο.

Εἰς τὴν ἀρχὴ τῆς νεότητος του τὸ πῆρες τὸ καυμένο
Δὲν πρόφθασε νὰ τὸ χαρῶ, οὐδὲ κι' αὐτὸ ἐμένα
Τόπον καιρὸ μονάχο του, ἄχ, παραπονεμένο
Θὰ εἶνε, γιατί τάρησε σὲ χίρια ἢ μαύρη ξένη... »

Τὸ μνήμα του ἀτόραχοι ἐσκάψαν νεκροθάφται,
Κ' ἐβγάλανε τὸ φέρετρο ποῦ ἦταν σαπισμένο,
Τίμωροδιὰ... τ' ἀνοίξανε... ὀλίγη στάχτη... «θάφτε,
Ἄχ, θάρτε το, δὲν εἶνε αὐτὸ, τὸ εἶχα ζηλεμένο...

— Ἐρώναξε ἡ δύστηνη μητέρα του θλιμμένη —
Ἦτο ὄρεσιὰ καὶ ἄσπλαγγνο τόροῦρησε τὸ χῶμα, ἢ
Καὶ σωριασμένη κατὰ γῆς χωρὶς πνοὴ καὶ μένει.
Εἰς ἕνα τὴν ἐβάλανε μετ' τὸ παιδί τῆς δῶμα.

Δ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν (τὸ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δίσκο-
λος) ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν τύχει τῆς συγγνώμης
τῶν κκ. συνδρομητῶν τοῦ ΓΡΑΦΙΚΟῦ ΚΟΣΜΟΥ
διὰ τὰς ἐλλείψεις ἴσως δὲ καὶ μικρὰ τινα λάθη
ἅτινα παρεσιέφρυσαν ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει. Ἀκο-
λουθῶς ὁμως ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ τιμήσαν-
τες ἡμᾶς διὰ τῆς συνδρομῆς των θὰ ἰκανοποιήσω-
μεν αὐτοὺς πληρέστατα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πρόλογος — Τί ἐστὶν Ἱστορία. — Αἱ Βουλευτικαὶ
ἐκλογαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἡ Κυανὴ σημαία. — Ὁ μέ-
γας Ἅγιος (Διήγημα). — Ὁ θάνατος τοῦ Δημο-
σθένους — Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ
δ Γ'. — Οἱ Νεοὶ Αἰχμαλωτοὶ (Μυθιστορία Μάιν-
Ράου). — Πάρρηγα. — Ποικίλα. — Ἐφημερίδες. —
Ποίσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ὁ λόρδος Βήκονσφελδ. — Ὁ Μέγας Ἅγιος. —
Ὁ θάνατος τοῦ Δημοσθένους. — Ὁ Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης Ἰωακείμ δ Γ'. — Οἱ Νεοὶ Αἰχμαλω-
τοὶ. — Ὁ Κετσιδάγλος.